

FØDSELSVEER

 La oss bøye våre hoder.

² Kjære Gud, vi er veldig takknemlige i dag for den mektige utgytelsen av Ditt Nærvær, i vår midte, allerede. Og vi forventer dette, overmåte, rikelig, denne ettermiddagen. Vi takker Deg for denne fantastiske sangen fra denne fine kristne kvinnen som nettopp har sunget denne lovsangen; og Din Ånd som kom ned, og tolkningen av den. Herre, la det bli så, ber vi om. Og, Gud, jeg ber at Du må velsigne hver enkelt av oss, og må våre hjerter bli fylt med glede når vi ser dette finner sted.

³ Kjære Gud, vi ber, denne ettermiddagen, hvis det er noen her som er uforberedt til å møte Deg, må dette være stunden da de vil ta den endelige avgjørelsen og vil komme inn i Deg, ved den nye Fødsel. Gi det.

⁴ Velsign oss alle, Herre, som har vært lenge på veien. Vi ber om at Du må lære oss nye ting ved Ditt Ord. Gi oss bedre forståelse ved Din Ånd, Herre. Må Han komme og tolke Ordet. Den eneste tolken vi har er Ånden. Vi ber om at Han må gi det til oss, i dag. Vi ber om dette i Jesu Navn. Amen.

[En søster begynner å profetere. Tomt spor på lydbåndet—Red.]

⁵ Det er tilfredsstillende. [En broder snakker til en annen broder—Red.] Hvilken stund! Jeg vet ikke om noe bedre sted å være, foruten i Himmelen, for vi føler nettopp salvelsen av Den nå, ser dere, sitter sammen på Himmelske steder i Kristus Jesus, samlet på Himmelske steder.

⁶ Gud velsigne søster Florence! Og hun går gjennom en tid med sorg, og skygger; faren hennes er nylig gått bort. Og jeg—jeg ber, “Gud, velsigne det barnet.”

⁷ Og broder Demos, byrder på begge skuldrer, og tyngden av alle disse stevnene og slikt. Han trenger våre bønner, også. Gud velsigne broder Shakarian!

⁸ Broder Carl Williams, jeg er sannelig glad for å være her på dette stevnet sammen med deg, iblant alle disse fine brødrene. Og jeg fikk privilegiet av å møte noen. Og nå er dette den avsluttende delen min av møtet, så langt jeg vet, så, vel, jeg ser nå frem til å kunne hilse på noe av disse fine mennene, og—og få møte dem, for jeg ser frem til å tilbringe Evigheten med dem, i et—i et bedre Land.

⁹ Bare en—en liten ting, jeg håper jeg ikke vil bli misforstått. Og ikke en tilfældighet, tror jeg ikke, for jeg—jeg tror det var bestemt av Herren, at jeg i går ble gitt en presang av en venn

her, fra en venn av meg, Danny Henry. Han var gutten. . . En dag, i stevnet til Christian Business Men i California, hadde jeg et—et møte. Jeg talte veldig hardt imot tilstanden i tiden.

¹⁰ Og jeg—jeg håper at alle forstår det, har ikke ondskap i hjertet. Det er ikke det. Nei. Dere vil uten tvil forstå at jeg ikke mener det på den måten. Men jeg må bare si det som kommer til meg å si.

¹¹ Og så etter det, denne lille karen, en baptist-broder. . . Og jeg tror han er slektningen til en filmstjerne. Og han kom ned for å legge armen sin rundt meg, for å si, “Herren velsigne deg, broder Branham. Jeg ønsker bare å be en bønn.” Og han begynte å snakke på fransk. Og gutten kan ikke ett ord fransk.

¹² Og noen reiste seg, en ganske stor kvinne. Fra. . . Jeg tror hun var fra Louisiana. Hun sa, “Det er fransk.”

Så var det en mann der borte, sa, “Det er fransk.”

¹³ Og de hadde skrevet ned hva det var. Jeg har den originale teksten her. Og så, hadde det seg slik, en ung mann kom gående bakfra, og kom framover, ønsket å se notatene deres. Og han var FN’s franske tolk. “Helt nøyaktig fransk.”

¹⁴ Og jeg ønsker å lese dette notatet. Dette er det originale notatet til en av dem, og det var fra denne mannen som hadde tolket. Jeg klarer kanskje ikke å uttale navnet hans helt riktig. Le Doux, Victor Le Doux, han er en ekte franskmann. Nå, her er budskapet.

For di du har valgt den smale vei, den vanskeligere vei, du har vandret etter ditt eget valg, du har tatt den korrekte og presise avgjørelsen, og det er Min Vei. På grunn av denne betydningsfulle avgjørelsen, venter det deg en enorm porsjon av Himmelen. Hvilken herlig avgjørelse du har tatt! Dette, i seg selv, er det som vil gi, og utløse, den fantastiske seieren i Guddommelig Kjærlighet.

¹⁵ Da jeg fikk det. . . Dere vet, da jeg først hørte folk tale i tunger, ville jeg—jeg ikke kritisere noe, ser dere, for jeg har sett det ekte. Men, undret alltid. Men da det skjedde, og da jeg visste hva oppdraget var, bak det, visste jeg—jeg at det kom fra Gud.

¹⁶ Så, ga broren hans som sitter her, en—en virkelig velkjent advokat, meg en presang fra Danny. Danny har nettopp reist fra det Hellige Land. Og han lå på graven, i graven, rettere sagt, der Jesus hadde ligget etter Sin død. Og da han gjorde det, sa han at han kom til å tenke på meg. Og—og Herrens Ånd kom over ham, og han gikk ut til Golgata-høyden der korsfestelsen fant sted, og fikk tak i en bit av en stein. Og han kom tilbake og lagde et par mansjettknapper til meg av den. Og jeg setter virkelig pris på dem.

17 Og nå, dette, selvfølgelig, Danny vet ikke dette. Men, denne morgenen, mens jeg var ute i bønn, bare kikket jeg ned på mansjettknappene, og hver enkelt av dem, hvis du legger merke til det, er blodfarget, og har også en rett linje rett gjennom hver enkelt. Og her i budskapet som han ga fra Gud, om den rette, smale veien. Hvordan det bare passer inn, helt nøyaktig! Jeg tenkte det kanskje liksom var bestemt av Gud. Eller, jeg takker virkelig Danny. Fortell ham, broder, hvor jeg setter pris på det. Og den rett- . . . En annen merkelig ting, jeg spurte min kone den morgenen jeg tok på en skjorte, måtte ha mansjettknapper i den, og hun sa, "Jeg glemte å ta med mansjettknappene dine," så Herren hadde sørget for noen til meg.

18 Åh, det er et herlig liv! Er det ikke, brødre? [Forsamlingen sier, "Amen"—Red.] Bare å vandre i Evangeliets enkelhet! Og likevel, i Dets enkelhet, er Det den største ting jeg vet om. Jeg vet ingenting om Det. Og siden Det ble gjort så enkelt, så hadde jeg en sjanse til å komme inn i Det, ser dere, også, ved Guds nåde.

19 Nå, denne ettermiddagen, ønsker jeg ikke å ta mye tid, for jeg vet dere skal til menigheter i kveld. Jeg synes, alle dere besøkende her burde se omkring på plattformen, se disse forkynnerne, og de er, åh, de vil være glade for å ha dere i møtet sitt i kveld. De vil gagne dere. Uten tvil gikk dere til en eller annen søndagsskole denne morgenen i byen. Og mens vi har disse stevnene, og siden det er Full Gospel Business Men, synes jeg vi bør gi all vår støtte som vi kan til våre menigheter, fordi det er der våre forretningsmenn går. Og, nå, det er et Guds hus, og jeg håper dere vil besøke en eller annen menighet i kveld.

20 I morgen kveld er avslutningen av stevnet, tror jeg, og jeg antar de har annonsert taleren. Hvilket, jeg tar sikte på å være her, om Herren vil, for å høre budskapet hans.

Gud velsigne hver enkelt av dere.

21 Nå, jeg er, hevder ikke å være en predikant. Jeg er—jeg er liksom. . . Jeg har ikke nok utdanning til å kalle meg selv en predikant. Predikant, når du sier det, forventer de at du har et par grader på college. Og—og jeg har ikke annet enn *Denne* lille slyngen. Skjønner? Jeg prøver å gå etter de syke saue, om jeg kan, for å bringe dem tilbake til Faderens beitemark.

22 Hvis jeg gjør feil, tilgi meg. Jeg er ikke en teolog. Jeg kritiserer ikke teologer. Teolo- . . . Teologi er helt i orden. Det er det vi trenger. Men noen ganger kritiserer jeg tilstanden vi har kommet inn i. Det betyr ikke til noe bestemt enkeltmenneske. Det er bare Budskapet. Jeg—jeg skulle ønske det ikke var jeg som måtte gi Det. Det river meg i fillebiter, for du vet hvordan du føler det for dine egne barn. Skjønner? Hater du ikke å måtte gi et barn en skjennepreken, utskjelling, eller noe, da? Jeg er en forelder, også, og jeg vet hva det betyr. Og jeg—jeg stoler på at dere tilgir meg.

23 Og jeg ønsker at dere skal gjøre slik. Når dere sitter, denne ettermiddagen, vil spørre dere om en tjeneste. Har bare noen små korte, få notater her. Som jeg har fortalt dere, må jeg gjøre dette, skrive ned Skriftstedene mine. Før i tiden, kunne jeg nesten sitere Bibelen utenat, men ikke nå. Gått gjennom for mange harde slag, blitt for gammel for det. Men jeg stoler på at—at du vil høre på meg bare en liten stund, denne ettermiddagen, og bare virkelig åpne hjertet ditt og prøve å forstå hva jeg underviser. Da tror jeg det vil bli bedre, spesielt pastorene i byen og ulike steder. Jeg—jeg stoler på at dere vil lytte virkelig nøye.

24 Og gjør nå det, gjør slik jeg gjør det når jeg spiser min favoritt-pai, kirsebær. Noe av mitt favoritt-kjøtt, kylling. Men når jeg spiser et fint stykke kirsebærpai og treffer en stein, stopper jeg ikke med paien. Jeg bare kaster steinen ut, og fortsetter å spise pai. Skjønner? Treffer jeg et kyllingbein; kaster jeg ikke kyllingen vekk. Jeg kaster bare beinet vekk.

25 Så, hva om jeg sier noe som du ikke er enig i, en gang? Bare kast den delen vekk. Og, men, se på det virkelig nøye, vær sikker på at det er bein, nå. Skjønner? [Forsamlingen ler—Red.] Og så må jeg også si, hvis det er et Frø, husk, Det bringer frem det nye Livet. Så se virkelig nøye, og må Herren velsigne.

26 Broder Carl Williams sa noe her om kvelden om å åpne opp, for å be for de syke, som ville være veldig fint. Jeg vet det ville være fint. Men vi . . . vi er ikke forberedt her på det, til å lage en bønnekø. Og jeg vet ikke om broder Oral, eller noen av de andre brødrene noen gang har hatt bønnekøer i stevnene eller ikke. Jeg vet ikke. Jeg har prøvd det, to eller tre ganger. Men, vanligvis, dersom en folkemengde som dette, må en gi ut bønnekort, ser dere, for å kunne gjøre det. For, du kan ikke. Det er ikke en arena. Det er et Guds hus. Skjønner? Det er innviet for det. Og vi . . . De presser og skubber. Og har du bønnekort, stiller du dem opp, ordentlig.

27 Så Billy spurte meg, sa, “Skal jeg gå bort og gi ut kort? Folket ber meg om bønnekort.”

28 Jeg sa, “Nei, Billy. La oss bare la den Hellige Ånd få gjøre hva Han ønsker å gjøre.” Skjønner? Det, ser dere, og la Ham kanskje bygge tro, og bare bli helbredet akkurat der hvor du er. Skjønner? Men det . . . Skjønner?

29 Guddommelig helbredelse er sekundært i Evangeliet. Og du kan aldri legge hovedvekten på noe sekundært. Hvem som helst vet det. Men de . . . Det er et agn som blir brukt for å få folk til å tro på det overnaturlige Nærværet, eller Gud, det Overnaturlige er til stede. Og så, ved det, hvis de kan gjenkjenne Hans Nærvær, så er de helbredet, ser dere, ved tro, ved å tro Det.

30 Nå ønsker jeg å lese litt fra Guds Ord, Det nye testamentet. Og så ønsker jeg å ta en tekst fra dette nye testamentet, og dette

Skriftstedet, og tale denne ettermiddagen over et emne bare en—en liten stund. Og jeg ønsker ikke å holde på dere altfor lenge på grunn av møtene i kveld. Men husk, jeg håper jeg har uttrykt meg klart. Bare gi det din oppmerksomhet en stund, vær så snill.

Nå, før vi gjør dette, la oss bøye våre hoder igjen.

³¹ Dere vet, vi kunne synge for mye. Vi kunne rope for mye, inntil vi ble hese. Og vi kunne synge på feil tidspunkt, eller rope på feil tidspunkt. Men her er en ting, vi er aldri ute av orden når vi ber. “Jeg vil at folket skal be overalt, ved å løfte opp hellige hender, uten tvil.” Eller . . .

³² Far, det er det største privilegiet som en dødelig person noen gang fikk, var å lukke sine øyne og åpne sitt hjerte, og tale til Deg. Og vi vet at Du hører, hvis vi bare kunne tro at Du hører. For Jesus sa, “Hvis dere ber Faderen om noe i Mitt Navn, vil det bli gitt.” Det var på betingelser, hvis vi ikke tviler på det. Så, Far, hjelp oss å tro, denne ettermiddagen, at våre bønner vil bli innfridd. Og må det ikke være en skygge av tvil, noe sted. Men må det skje, de tingene vi ber om. Og det er, Gud, for at Ditt mektige Navn skal bli æret i dag, ved å bringe inn i Ditt Rike enhver fortapt og bortkommen sjel som er under lyden av vår røst, eller dette lydbåndet noen gang vil nå, ut til hedningelandene, der de går verden rundt.

³³ Jeg ber, Himmelske Far, at det ikke må være en svak person i vår midte i dag. Når møtet er slutt, må Herren Gud frelse enhver fortapt sjel, og helbrede enhver syk kropp, og fylle Sine barns hjerter med glede. Det er derfor vi har tro, Herre, til å be i Jesu Navn, til Gud vår Fader, fordi Han lovet Han ville høre. Og dette er til Hans ære. Amen.

³⁴ I Johannes Evangelium, det 17. kapitlet, og begynner med det 20. verset, jeg ønsker å lese for en—en tekst. Jeg tror det er riktig.

Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som kommer til tro på meg ved deres ord;

For . . .

³⁵ Jeg tror jeg har feil sted. Nå, unnskyld meg bare et øyeblikk. Jeg ser etter Jesu bønn som . . . Eller, ikke Jesu bønn, rettere sagt, men etter Hans . . . Jeg kan ha notert ned noe feil her på manuset mitt. Det er der Jesus ba at . . . eller sa at som en kvinne i fødselssmerter for sitt barn, fødsel, barnefødsel.

³⁶ Det i Lukas eller Johannes? Jack, hvilken er det i? [Noen sier, “Johannes 16.”—Red.] Johannes 16. Jeg trodde det var riktig, men det hørtes ikke veldig mye ut som det. Johannes 16. [“21. verset.”] 21. verset. [En annen sier, “Ja.”] Ja visst, det 21. verset. Ja visst. Her er vi. Johannes, Johannes 16:21.

For at de . . . må være . . .

³⁷ Nei, broder Jack, det er fortsatt feil. [Noen sier, “Prøv Johannes, vers 21.” En annen sier, “21.” En annen sier, “21.

verset av 16.” En annen sier, “16.”—Red.] Det er tjue- . . . 16:21. Jeg har det 16. verset av Johannes, 21. vers. Men det . . . Tar jeg feil? [En broder sier, “La meg formidle, akkurat hvor det er.”]

³⁸ Vel, det er et rot i denne, sammenblanding i denne Bibelen. Ja, sir. [En broder sier, “De—de har trykt den feil.”—Red.] De trykte den feil. Ja, sir. [Forsamlingen ler.] Vet dere hva? Det er nøyaktig sannheten. Her en splitter ny Bibel. Jeg har nettopp fått den. Og den har—den har . . . Den er trykt feil. [Broder Branhams Scofield Bibel hadde sidene 1138-1139 klebet sammen. Hør *Denne dag er Dette Skriftsted oppfylt* 65-0219.]

³⁹ [En katolsk erkebiskop som står på plattformen, Rev. John S. Stanley, kommer frem og gir sin Bibel til broder Branham, og sier, “Bare—bare pust ut. Det er en grunn til at det skjedde, og du vet det. Gud vil vise deg noe å bringe ut av dette, det er underfullt.”—Red.] Ja vel. [“Bare bruk min her, broder.”] Takk. Takk, så mye. 16:21. Takk, så mye. Det er sant.

Når en kvinne . . .

Sannelig, sannelig, sier jeg dere: At dere skal sove, gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal være sorgmodige, . . . deres sorg skal vendes til glede.

Når en kvinne er—er i fødselssmerter har hun sorg, fordi hennes time kommer: men så snart hun har født barnet, husker hun ikke lenger . . . smerten—smerten, i glede over at et menneske er blitt født til verden.

⁴⁰ Takk, så mye, min broder. Jeg setter virkelig pris på det. [Broder Branham gir Bibelen tilbake til den katolske presten—Red.]

⁴¹ Nå, det er så visst en trykkfeil her i Bibelen; siden har blitt satt inn feil. Og jeg fant det nettopp i min gamle Scofield Bibel, og tok opp denne og kom opp her med den, bare for en liten stund siden, fordi min kone nylig ga meg denne i julepresang.

⁴² Nå, jeg ønsker å—å tale denne ettermiddagen over et emne som jeg gjorde kjent: *Fødselsveer*. Nå, det høres veldig ille ut, men det er i Bibelen.

⁴³ Jeg tror at Jesus her talte om, da Han sa, “Dere vil ha sorg, men deres sorg skal bli vendt til glede,” da Han talte til Sine disipler her, og visste at kristendommens fødsel skulle bli til. Og nå det gamle må dø, for at det nye kan bli født. For alt som føder, må ha nødens smerter. Og de måtte virkelig gå gjennom nødens og lidelsens smerter, for å komme fra loven til nåden.

⁴⁴ Normal, naturlig fødsel er et bilde på den åndelige Fødsel. Alle tingene i det naturlige er bilder på det åndelige. Og vi finner ut, hvis vi ser ut her på—på bakken, og ser et tre på marken, som vokser, kjemper for livet. Det viser bare at det er et tre, et sted, som ikke dør, fordi det—det roper ut etter noe.

45 Vi finner mennesker, uansett hvor gamle, hvor syke, hvilken tilstand, de roper ut, for å leve, fordi det viser at det er et liv et sted der vi lever, lever for evig. Legg merke til hvor perfekt.

46 Nå, i Første Johannes 5:7, tror jeg det er, hvis jeg ikke tar feil, står Det, “Det er tre som vitner i Himmelen: Faderen, Ordet, og den Hellige Ånd; disse tre er Ett. Det er tre som vitner på jorden, det er vann, Blod, og Ånd, og de samstemmer i ett.” Legg nå merke til dette. De første tre er Ett. Den andre tre er jordiske, som *samstemmer* i ett. Kan ikke ha Faderen uten Sønnen; du kan ikke ha Sønnen uten å ha den Hellige Ånd. Men du kan ha vannet uten Blodet, og Blodet uten Ånden.

47 Jeg tror, gjennom våre tidsaldre, har bevist at dette er sant; vann, Blod, Ånd; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd. Det gir et bilde, eller danner . . . eller, og et motbilde, som tas fra den naturlige fødselen.

48 Se når en—en kvinne eller noe er i fødselssmerter, for fødsel. Det første som skjer, er at vannet går, en normal fødsel; det andre er blodet; og så kommer livet. Vannet, blodet, ånden; og det utgjør den normale, naturlige fødselen.

49 Og på samme måte er det i den åndelige verden. Det er vann; rettferdiggjørelse ved tro, å tro på Gud, å ta imot Ham som din personlige Frelser, og å bli døpt. Andre, er åndens helliggjørelse, at Gud renser ånden fra alle verdens elementer, og verdens lyst. Og så kommer den Hellige Ånd inn og gir ny Fødsel og fyller opp det helliggjorte karet.

50 For eksempel, som dette. Nå, som, jeg fortalte dere. Det du ikke tror, legg det til side, ta så paien. Legg merke til dette. Nå, et—et glass ligger ute i hønsegården. Du plukker ikke det bare opp og setter det på bordet ditt og fyller det opp med vann eller melk. Nei. Ved å plukke det opp, er rettferdiggjørelse. Å rense det, er helliggjørelse, for det greske ordet *helliggjøre* er et sammensatt ord, som betyr “renset, og satt til side for tjeneste.” Ikke *i* tjeneste; *for* tjeneste. Så når du fyller det, blir det satt i tjeneste.

51 Tilgi dette nå, ikke for å såre. Det er der dere Pilgrim Holiness, Nazarenerne unnlater å gå videre opp til pinsen. Dere ble renset ved helliggjørelse; men da dere var klare for å bli satt i tjeneste, ved tungetalens gaver og andre ting, avviste dere det, falt tilbake i hønsegården igjen. Skjønner? Nå, det er—det er det som skjer. Det gjør alltid det.

52 Nå, ikke for å kritisere dere nå, men bare jeg—jeg ønsker å få dette av mitt hjerte. Og det har brent i meg helt siden jeg kom hit, så jeg kan like godt. Bare, hvis Carls velvilje, og Demos og dem, og dere alles, vil jeg—jeg prøve mitt beste å lette min sjel fra det, ser dere, deretter er det opp til dere.

Normale, gir et bilde på det åndelige.

53 Nå, vi finner så ut, og den er fullstendig født. Når babyen, vanligvis... Nå når vannet går, trenger en ikke gjøre særlig mye med det. Og når blodet kommer, trenger en ikke gjøre stort med det. Men, for å få liv i babyen, må du gi ham en smekk, og få ham til å hyle ut. Og det er en... Nå, uten utdanning, siden mine brødre her er så veltrente i det, deres, men jeg må ta naturen for å billedliggjøre det. Og der har dere det. Det var det som skjedde. Det trengtes en skikkelig smekk, for å få dette til dem.

54 Nå, du trenger litt, et slags sjokk. Trengte kanskje ikke å smekke til ham, men bare sjokkere ham litt. Bare tanken på at han blir født, noen ganger, vil gjøre det. Grip tak i ham, rist ham. Begynner han ikke å puste, smekk til ham litt, og så hyler ham ut, i ukjente tunger, for ham selv, antar jeg. Men, han—han, i alle fall, og han lager støy.

55 Og jeg tror hvis en baby blir født bare ved—ved en dødfødsel, uten noen lyd, ingen følelse, er det en død baby.

56 Det er det som er i veien med menigheten i dag, systemet; vi har for mange dødfødte barn. Det er riktig. De trenger en Evangelie-rising, ser dere, og slikt for å vekke dem opp, for at de skal komme til seg selv, så at Gud kan ånde Livsånden inn i dem. Og nå ser vi at det er så sant. Det er brutal teologi, men det er Sannheten, i alle fall.

57 Så, legg merke til, i en frø-fødsel, må det gamle frøet dø før det nye kan bli født. Så, derfor, døden er hard, når som helst. Så, den er smertefull. Den er besværlig. Fødsel er det samme, fordi du bringer liv til verden, og det er—det er smertefullt.

58 Jesus sa at Hans Ord var et Frø som en såmann gikk ut for å så. Nå, vi er alle kjent med det. Og jeg ønsker å undervise dette som en søndagsskoletime, fordi det er søndag. Legg merke til, da, at dette Ordet, er et Frø. Men, husk, frøet bringer bare frem nytt liv når det dør.

59 Og det er grunnen til at det var så vanskelig for fariseerne å forstå vår Herre Jesus Kristus, fordi de var under loven. Og loven var Guds Ord i frøform. Men da Ordet ble kjød, og ble, ikke lov, men nåde. Nå, nåden og loven kan ikke eksistere på samme tid. For, nåden er langt over loven, loven er ikke engang i bildet. Og derfor var det så vanskelig for fariseerne å dø til deres lov, slik at nåden kunne bli født. Men den må fare. De to lovene kan ikke eksistere på samme tid.

60 Det kan ikke være en lov som sier at du kan kjøre på dette trafikklyset, og den andre sier du kan kjøre på det; en sier du kan, en sier du ikke kan. De, det må være én lov om gangen. Kanskje en gang kjørte du forbi det; advarsel, kjører forbi det. Men denne gangen er det rødt. Stopp! Skjønner? Og derfor kan det ikke være to lover som eksisterer på samme tid.

61 Nå, vi legger merke til at det alltid... Min tanke nå til dere, det trengs smerte, lidelse, ubehag. Se hvordan fariseerne døde til loven, gjennom smerte, lidelse, ubehag. Med det er en nødvendighet.

62 Nå, vi finner at regnet som bringer frem frukt på jorden, "Det er født," som poeten sa, "i tordenens lende, i en forreven, taggete himmel." Men hvis vi ikke hadde tordenen og den forrevne, taggete himmelen, ville ikke den lille destillerte regndråpen som er blitt løftet opp fra havene og destillert fra saltet, bli født. Det trengs lyn, tordenskrall; forrevne, røffe, fryktelige ting, for å bringe frem de myke kronblad-dråpene av vann. Det trengs smerte for å bringe frem fødsel. Det trengs død. Og idet skyene dør, blir regnet født, fordi regnet er en del av skyen. Det ene må opphøre for at det andre kan eksistere.

63 Nå, og mine brødre her, noen av dem kunne, de kunne gi dere alle lovene om de tingene. Jeg kan ikke.

64 La oss nå komme innpå en annen ting, bare som et lite bevis. Jeg synes en av de peneste blomstene... Alle har sin egen mening om dem. Men jeg synes den vakreste blomsten som jeg omtrent noen gang har sett, er østpå, vannliljen vår. Hvor mange har sett en vannlilje noen gang? Åh, det er bare ikke noe som kommer opp mot den, for meg. Men la dere merke til hva vannliljen måtte være? Jeg tenker på hva Jesus sa, "Akt på liljen, hvordan den strever og spinner, men likevel sier Jeg dere, at, Salomo i all sin prakt ikke var kledd som én av disse." For, Salomos prakt og hans kledning var helt kunstig. Men liljen, i sin skjønnhet, er livet som gjør den vakker, ikke noe kunstig påsmørt, påmalt.

65 Akkurat som kvinnene våre, jeg synes ikke dere trenger å ha alt dette grønne, vet dere, og øyevippene, vet dere, ut på den måten, og all den manikyren eller—eller ikke, jeg blander sammen de greiene, over hele ansiktet ditt, for å gjøre deg pen. Skjønnheten kommer innenfra. Hvis du legger til litt Apostlenes Gjerninger 2:4, bland alt sammen, litt Johannes 3:16, vil det slå alt som Max Factor noen gang prøvde å fikse. Skjønner? Mannen din vil elske deg mer; alle andre vil; jeg er sikker på at Gud vil.

66 "Liljen," sa Han, "legg merke til den, hvordan den vokser, strever, må bringe seg selv opp." Denne lille vannliljen, se hvor den kom gjennom; skitt, møkk, gjørme, grumsete vann, skittent vann. Den presset seg vei gjennom alt det, denne lille livsspiren, arbeider seg fra bunnen av tjernet der froskene og—og slikt er, og bringer seg opp gjennom alt det. Men når den kommer inn i solens nærvær, er den født. Den lille spiren bryter ut til liv. Den kan ikke gjøre det før den har gått gjennom hele den prosessen. Den må komme gjennom det. Det er det som danner den, er fordi at solen selv er den som

trekker på den. Og når den kommer fullstendig over alt det skitne vannet, og møkken, og så videre, så er den så lykkelig. Den bare gir livet sitt ut fritt. Og det er et vakkert liv når den kommer inn i nærværet av det som trekker den oppover.

⁶⁷ Jeg synes det er et vakkert bilde på kristenlivet. Når, Noe trekker deg ut av verden, inntil en dag du blir født rett inn i Dens nærvær, ved den Hellige Ånd. Hvor vakkert! Hvis du prøver å hjelpe det, dreper du det.

⁶⁸ Som en liten kylling når den blir født, vet dere, hvis du noen gang har lagt merke til en av de små krabatene, rett på toppen av dens lille nebb, eller en hvilken som helst fugl som blir født fra et egg. Det—det har . . . Det modner seg, dette gamle eggeskallet. De gamle indre delene av eggene må råtne bort. Og den må ta sitt lille nebb, og skrape frem og tilbake inntil den slår hull på skallet. Vi kaller det, å hakke seg vei ut, nede i Kentucky der jeg kommer fra. Å hakke seg vei ut. De har aldri funnet en bedre måte. Skjønner? Skjønner? Hvorfor? Det er Guds tilveiebrakte måte. Prøver du å hjelpe ham, dreper du ham. Plukker du skallet av ham, vil han dø. Skjønner? Han må slite, streve, bryte ut.

⁶⁹ Det er slik en kristen må gjøre. Det er ikke at noen bare håndhilser på deg, og tar deg inn. Du må ligge der til du dør, råtner og er født inn i Guds Rike. Det er Guds tilveiebrakte måte. Du går ikke inn ved bok, eller håndhilsing, og bli medlem, pumpe opp, trekke ned. Du—du må rett og slett bare komme deg bort fra det gamle skallet. Legg merke til dette, noen bedre måte har de aldri funnet.

⁷⁰ De fant ingen bedre måte for at en baby skal få det den ønsker utenom Guds måte for det. Nå, når den lille babyen er født, kunne du sette en bjelle her nede ved siden av hans lille barneseng, og si, "Min lille sønn, jeg er en—en teolog av profesjon. Jeg har lest bøker om hvordan oppdra en baby. Og, jeg sier deg, du er et moderne barn. Du er blitt født i et moderne hjem, av moderne foreldre. Når du er sulten, eller trenger mor eller meg, bare ring med den lille bjellen." Det vil aldri fungere. Den eneste måten den kan få det den ønsker, er å skrike etter det. Det er Guds måte.

⁷¹ Og det er slik vi får det vi ønsker, er å skrike etter det. Skrik ut. Ikke vær skamfull. Si, "Jeg hungrer etter Gud." Ikke bry deg om diakonene, pastorene, eller hva enn som er rundt, skrik ut, uansett. Jones-familien sitter der; hvilken forskjell gjør det? Skrik ut, det er den eneste måten å få det på, inntil du får hjelp. Han lærte det da Han var her på jorden, vet dere, om den urettferdige dommer.

⁷² En liten duggdråpe, jeg kjenner ikke dens formel. Kanskje det er en vitenskap her av . . . Jeg skal bare si en måte jeg tror. Det kan være en slags tettepakket gruppe av atmosfære som kommer sammen i en mørk natt, og det faller til jorden. Og når

det gjør det, blir den født i natten. Men på morgenen, ligger den der, kald, og skjelvende, på et lite gressblad, eller henger på klessnoren din. Men bare la solen skinne frem en gang, la du merke til hvor lykkelig den blir? Den bare glittrer og sitrer. Hvorfor? Den vet at det er det solskinnet som kommer til å trekke den tilbake dit den var i begynnelsen.

⁷³ Og slik er enhver mann eller kvinne som er født av Guds Ånd. Det er noe med det, når Lyset sprer Seg over oss, at vi er lykkelige, fordi vi vet at vi går tilbake dit vi kom fra, fra Guds favn.

⁷⁴ Kan glitre av glede, når solen treffer det, naturligvis, vel vitende om at det går tilbake dit det kom fra.

⁷⁵ Små enkle ting, men vi kunne fortsette med dem, men la oss finne noe annet.

⁷⁶ Vi vet at det gamle frøet er, må, før det nye frøet kan komme ut av det gamle frøet, må det råtne, fullstendig. Ikke dø, bare, men råtne etter at det er dødt. Vi vet at det er sant.

⁷⁷ Det er det samme i ny Fødsel. Vi går aldri tilbake, men vi går fremover når man er født på ny. Og det er derfor jeg tror, i dag, at vi har (så mange) ikke så mange, rettere sagt, ekte nye Fødsler, er fordi sæden er, kanskje, vil sympatisere med Ordet eller personen, men de ønsker ikke å råtne bort fra det gamle systemet som de var i. De ønsker ikke å komme ut av det. De ønsker å bli i det gamle systemet, og gjør krav på den nye Fødsel, eller Budskapet for tidsalderen. Vi fant det under Luther, Wesley, pinsevevne, og alle andre tidsaldre. De prøver fortsatt å holde fast på det gamle systemet, og gjøre krav på Dette. Men det gamle systemets tidsalder må dø, råtne, for å bringe fram den nye. De vil fortsatt klynge seg fast.

⁷⁸ Legg merke til dette. De vet at det gamle systemet er dødt, men de ønsker ganske enkelt ikke å råtne ut av det. Nå, råtten, er når det virkelig er ferdig med. Når et . . . En påstand blir fremsatt, at de er Nyfødte, men en påstand er bare et mottatt tegn. *Råtten*, bringer frem den nye Fødsel. Må råtne bort fra det, akkurat som vi gjorde i alle tidsaldre, gjennom wesleyanerne, og helt frem.

⁷⁹ Men, saken er den, etter det, blir den nye Fødsel født. Wesley eller . . . Luther kom frem med ett ord, "Den rettferdige skal leve ved tro." Vel, han kunne ikke lenger klynge seg fast til det gamle systemet. Han måtte komme ut av det.

⁸⁰ Og så da kalvinistene fikk den anglikanske kirken i en slik tilstand, under den kalvinistiske læren, før Gud reiste opp en arminisk lære, som var John Wesley. Det gamle systemet måtte dø, for at det nye kunne komme på scenen.

⁸¹ Og da Wesleys tidsalder opphørte, og alle de små tidsalderne, eller bladene som kom ut fra stilken, eller

kvasten, på Wesleys tid. Ser dere, da pinsevennene kom ut med restaurasjonen av gavene, måtte de komme ut fra baptist, presbyterianer, Pilgrim Holiness, Nazarenes, Church of Christ (såkalt), og alt det. De måtte komme ut av det, råtne bort fra det, for å ta imot den nye Fødsel.

⁸² Du blir alltid kalt sprø. Men det er som Paulus sa da han råtnet ut av det han en gang gjorde krav på. Sa, "Etter den veien som kalles en sektlære, det er slik jeg tilber våre fedres Gud." Etter den veien som kalles en vranglære! Skjønner? Han hadde tatt imot det nye Livet, at det Gamle Testamentet hadde Født det Nye, og han måtte råtne bort fra det Gamle og bare gjøre det til en skygge. For å kunne bli. . .

⁸³ Det er akkurat der vi er nå. Nå, bær over med meg. Men det er min tanke. Menighetene er blitt så systematiske så du ikke kan komme inn i en uten at du tilhører en. Du må ha et medlemskort, eller en slags identifikasjon. Og ved å tro dette, er nesten den eneste åpne døren jeg har disse Business Men. Og så lenge de ikke er en organisasjon, kan jeg gå inn med dem, men, og få gitt Budskapet, som jeg føler er på mitt hjerte, til folket. Men det er blitt så systematisk. Og jeg elsker dere pinsevenner. Og pinsen er ikke en organisasjon, uansett. Dere bare kaller dere det. Pinsen er en opplevelse og ikke en denominasjon.

⁸⁴ Men, ser dere, saken er, at det er så vanskelig for mange menn. Når de ser på Det og tror det, og ser Det i høy grad identifisert av Gud, i Ordet, men, det er så vanskelig å råtne bort fra det du har vært i. "Hva skulle jeg gjøre? Hvor skal jeg få mitt daglige brød?"

⁸⁵ Hva? Gud er ditt daglige brød. Gud er tingen du bør holde fast ved. "Søk først Guds Rike, og Hans rettferdighet." Jeg lar det ligge der. Dere vet hva jeg snakker om.

⁸⁶ Vi er blitt fortalt av Guds profeter at vi skal få en ny jord, en ny Himmel og en ny jord. Hvis dere ønsker Skriftstedet på det, er det Åpenbaringen 21. Jeg kunne sitere det for dere, har det her. Johannes sa, "Jeg så en ny Himmel og en ny jord: for den første himmel og første jord var veket bort." Det var borte. Nå, hvis vi skal ha en ny jord, kan ikke den gamle jorden og den nye jorden eksistere på samme tid. Eller, den nye verden og den gamle verden kan ikke eksistere på samme tid. Det kan ikke være to verdensordner sammen på samme tid. Nå, for å få den nye jord, må den gamle dø. Nå, hvis den gamle må dø, så er den i fødselsveer for en ny en nå.

⁸⁷ Og så hvis en lege gikk for å undersøke en pasient som var i fødselsveer nå, det. . .en av de tingene som legen ville gjøre. Hvilket, jeg snakker i nærværet av to eller tre, jeg kjenner, som gode medisinske leger her, kristne leger. Og jeg—jeg—jeg vil spørre dere om dette. En av de første tingene som legen gjør, etter at han har sett på pasienten, er å ta tiden på veene, fødselsveene.

Han tar tiden på veene, hvor tett de er på hverandre, og hvor mye mer intens hver enkelt blir. Den ene er hardere å ha enn den andre. Den neste, enda hardere, kommer tett på hverandre. Det er slik han diagnostiserer tilfellet, ved fødselsveene.

⁸⁸ Vel, hvis verden må gi etter for fødselen av en ny verden, la oss bare undersøke noen av fødselsveene vi har på jorden, og så vil vi se omtrent hva slags tid og omtrent hvor langt hun er kommet i fødselsprosessen sin.

⁸⁹ Den første verdenskrig viste store fødselsveer. Den viste en av de første fødselsveene i fødselsprosessen hennes. Fordi på den tiden for henne, hadde vi brakt frem bombene, og vi hadde maskingevær, og giftgass. Og dere husker. Kanskje mange av dere ikke kan det. Jeg var bare en liten gutt på rundt åtte år, men jeg husker de snakket om denne senneps-og klogassen, og så videre. "Hvordan det så ut til at om det bare startet," sa de, "ville det brenne opp hele jorden. Det ville drepe alle. Vel, det kan bli et—et—et utslipp av det, vinder bare blåser det over jorden." Og hvordan alle ble livredde for giftgassens mektige våpen! Jorden gikk gjennom, hadde sine første fødselsveer.

⁹⁰ Og vi finner ut nå, at vi har hatt en krig nummer to, verdenskrig, og veene hennes var mye sterkere. Det blir stadig mer intenst, jordens fødselsveer. Hun måtte nesten gi opp, under atombombens tid, fordi det ville ødelegge en hel by. Det var mye sterkere enn fødselsveene i første verdenskrig, av ødeleggelse for jorden.

⁹¹ Nå, hun vet at hennes forløsningstid er for hånden. Det er grunnen til at hun er så nervøs, oppskaket, som hun er, er fordi at det er en hydrogenbombe, og rakettvåpen i luften som kunne ødelegge hele verden. Den ene nasjonen er redd for den andre, uansett hvor liten den er. De har disse rakettvåpnene som de hevder bare vil . . . En av dem. De kan styre dem etter stjernene og slippe dem hvor som helst i verden de ønsker.

⁹² Russland, som jeg hørte på nyhetene, her om dagen, hun hevder at hun kan ødelegge denne nasjonen, og—og hindre atomene eller slikt i å sprengte hennes nasjon. Vi vet ikke hva vi skal gjøre med det. Alle kommer med disse påstandene, og det er slik.

⁹³ Menneskenes vitenskap har brutt seg inn i Guds store laboratorium, så de kommer til å ødelegge seg selv. Gud lar, lar alltid visdom ødelegge seg selv. Gud ødelegger ikke noe. Mennesket ødelegger seg selv ved visdom, som det gjorde i begynnelsen, ved å ta satans visdom istedenfor Guds Ord.

Nå, hun vet hun må gi etter. Hun kan ikke stå seg mot det.

⁹⁴ Russland, tror jeg, ville ødelegge denne nasjonen i dag, hvis hun trodde at hun kunne ødelegge den, og samtidig berge seg

selv. Hvem som helst av de små nasjonene kunne gjøre det. Men, de er redde, fordi de vet at denne verden ikke kan holde seg i sin bane under slike omstendigheter.

⁹⁵ Så, verden vet at hennes fødselsveer er så kraftige, at hun må gi etter. Det vil bli en ny fødsel, født, for hånden. Jeg er takknemlig for det. Jeg er lei av denne. Hvem—hvem som helst vet at—at her er sorgens og dødens sted, og alle slags uoverensstemmelser, og så videre. Jeg er glad for at hun må gi etter. Jeg er glad for at tiden er for hånden. Som Johannes sa, i fordum, “Ja kom, Herre Jesus.”

⁹⁶ Nå, hun må råtne, selvfølgelig, som jeg har sagt, for å bringe frem ny fødsel. Se hva hun har råtnet inn i. Legg merke til dette, mine brødre! Hun er totalt råttet. Hennes politikk og systemer er så råtne som de kan få blitt. Det er ikke et friskt ben i henne, i hennes verdenssystemer, hennes politikk og hennes religiøse politikk, og hva enn det er. En sier, “Jeg er en demokrat. Jeg er en republikaner. Jeg er metodist. Jeg er baptist.” Ja, hele greia er pill råttet. Det må være noe som gir etter. Hun kan ikke stå. Hvis du setter en George Washington eller en Abraham Lincoln i ethvert distrikt i de Forente Stater, kunne det likevel ikke komme tilbake. Redningen er utenfor rekkevidde.

⁹⁷ Det er bare én ting som kan hjelpe henne, det er Skaperens Komme. Amen.

⁹⁸ Hun vet hun må gi etter. Hun er i smerte og lidelse. Man vet ikke hva man skal gjøre. Én ser *denne* veien, og én *den* veien, og alt. Den ene er redd for den andre. Én som prøver å gjøre noe vil ødelegge *denne*. *Denne* prøver å motsi *den*, ødelegge hverandre. Inntil, de nå har kommet i syndige menns hender, som kunne ødelegge verden i løpet av fem minutter. Skjønner? Så hun vet hun ikke kan tåle det. Folket vet at hun ikke kan tåle det. Og verden vet at de kommer til, det kommer til å skje.

⁹⁹ For, Gud sa det var. “Hele himmelen og jorden kommer til å bli satt i brann.” Det kommer til å bli en fornyelse av hele greia, slik at en ny verden kan bli født. Gud har profetert det.

¹⁰⁰ Hun er råttet, i alle sine systemer, og hun må gjøre det, råtne bort.

¹⁰¹ Det er derfor hun, jeg sa, hun er så nervøs og rød i ansiktet, og oppskaket. Og jordskjelv, overalt, og opp-og-nedover kysten. Og flodbølger i Alaska, og skjelver opp-og-nedover kysten, av jordskjelv og slikt. Og folk skriver, “Skal vi forlate det? Skal vi forlate det?” Skjønner? De vet ikke hva de skal gjøre. Det er ingen sikkerhetssone utenom Én, det er Kristus, den levende Guds Sønn. Og det er bare én ting som er sikkerhetssonen, og det er Ham. Alt på utsiden av Dét vil forgå, like så sikkert som Gud sa det.

¹⁰² La oss nå se på Legeboken, om hun er i denne slags tilstand, og se om dette er forventet å skje når den nye jorden skal bli født. Matteus 24, i Legeboken, som er Bibelen, og la oss se hva som er profetert, hva hennes symptomer ville bli.

¹⁰³ Nå, hvis en lege kjenner symptomene på barnefødsel. . . Og rett før tiden barnet skal komme, gjør han alt klart, fordi han vet at det er tidspunktet da barnet vil bli født. Fordi, alle symptomene viser; vannet er gått, blodet. Og nå. . . Tiden er inne. Barnet har kommet ned, og det er tid for at barnet skal bli født. Og derfor gjør han alt klart for det.

¹⁰⁴ Nå, Jesus fortalte oss helt nøyaktig hva som ville finne sted på akkurat dette tidspunktet. Han fortalte oss, i Matteus 24, at Menigheten, den sanne Menigheten, og den andre menigheten, ville bli. . . den naturlige menigheten, den åndelige Menigheten, "Vile være så like hverandre, etterlignere, at det ville forføre selv de Utvalgte, om det var mulig." Hvordan det var på Noahs tid, "Hvordan de spiste, drakk, tok til ekte, ble gitt til ekte," og alle denne umoralen i verden som vi ser i dag. Bibelen, Boken, Legeboken sa det ville skje. Så, når vi ser dette skjer, vet vi at fødselen er for hånden. Det må skje. Ja, sir. Nå, vi ser på det, som—som nasjonen; ikke som en nasjon, men en verden.

¹⁰⁵ Nå, Israel, menigheten, la oss begynne tilbake med henne en liten stund. Og la oss følge henne de neste ti minuttene, kanskje. Israel hadde fødselsveer under enhver profet som kom til jorden. Hun hadde fødselsveer ved hans Budskap. For hva gjorde det? Profeten hadde Ordet. Og—og hun hadde sådd så mye råttighet og lagd så mye systematiske ordninger i tilværelsen sin, inntil denne profeten rystet henne bort fra fundamentet sitt. De var hatet av alle. Så, derfor, da Gud sendte en profet, gikk menigheten selv inn i fødselsveer. Fordi, profeten, "Herrens Ord kommer til profeten, og ham alene." Det er, Ordet som er talt for den tiden som blir manifestert av profeten for den tiden, alltid vært slik. Og, menighetene, de bygde så mange systemer rundt Ordet, inntil han rystet henne inn til ryggmargen da han kom. Hun hadde fødselsveer.

¹⁰⁶ Hva var det? Tilbake til Ordet! Tilbake til Livet! Systemer har ikke et Liv. Det er bare Guds Ord som har Liv. Systemene som er bygget rundt Det, er det som ikke har Liv. Det er Ordet som gir Liv. Hans Budskap rystet levningen tilbake til Ordet. En liten gruppe vil komme ut og tro. Noen ganger, kanskje. . . På Noahs tid, bare rundt åtte mennesker. Men, uansett, Gud rystet levningen. Og, ødela, resten av det måtte rystes bort.

¹⁰⁷ Det gjorde det, ned gjennom alle tidsalderne, inntil menigheten til slutt overleverte et Menneskebarn til dem, og det Menneskebarnet var Ordet, Selv, gjort kjød. "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Han beseiret enhver djevel,

enhver makt på jorden, som kom imot Ham, med Faderens Ord alene. Enhver fristelse som satan ga Ham, Han irettesatte satan; ikke med Sine—Sine Egne krefter som Han hadde, men med Guds Ord. “Det er skrevet...Det er skrevet...Det er skrevet...” For Han var Ordet.

¹⁰⁸ Da satan fór løs på Eva, var hun ikke Ordet, så det mislyktes. Da han fór løs på Moses, skjedde det samme. Men da han støtte på Guds Sønn, var Han ti tusen volt. Det banket de løse fjærene ut av ham, da Han kom tilbake og sa, “Det er skrevet, ‘mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.’” Der var Menneskebarnet, gjort kjød. Guds Evige Ord, Selv, manifestert i et kjødlege me her på jorden, for å representere Ordet.

¹⁰⁹ Det var slik Han visste hva som var i deres hjerter. Det var slik Han kunne fortelle Filip hvor han var, hvem han var. Han kunne fortelle Simon Peter hvem han var. Fortalte kvinnen ved brønnen. Hvorfor? Han var Ordet. Riktig. Bibelen sier, i Hebreerne det 4. kapitlet, “Guds Ord er skarpere, kraftigere enn et tveegget sverd, som skjærer igjennom helt inn til benmargen, og en Skjelner av hjertets tanker og planer.”

¹¹⁰ Nei, de forblindede fariseer-prestene kunne ikke se at Det var Ordet manifestert, for de hadde tullet seg inn i et presteskap og et system. Og det gamle systemet måtte gi etter. Det var Ordet, men det som hadde blitt lovet hadde blitt oppfylt. Så hvis det er oppfylt, må det råtne bort. Det er hamsen. Frøet gikk videre.

¹¹¹ Moses kunne ikke ha brakt frem Noahs budskap. Heller ikke kunne Jesus brakt frem Noahs budskap, fordi det var en annen tidsalder. Og det gamle frøet var rett, men det hadde tjent sin hensikt og var dødt og gått videre. Forvandlingen fra det gamle til det nye, der Livet var, var det som bekymret folket, det som bekymrer dem ennå i dag.

¹¹² Vi bygger ikke en vegg, som at vi starter med Luthers budskap, går rett ned en rett linje, eller et pinsebudskap. Riktig. Vi runder hjørner. Vi bygger en bygning. Guds Ord er plantegningen. Hvem som helst kan danne en rett linje, men det trengs en murer for å runde hjørnet. Det trengs Guds kraft for å gjøre det. Det trengs en salvet fra Himmelen, til å bli sendt ned for å gjøre det. Det har det, i enhver tidsalder. Og i profetenes tidsalder, kom Herrens Ord gjennom profetene, og de rundet hjørnene, gjorde dem annerledes. Men bygningsmennene ønsket å bygge en vegg. Det er ikke en vegg, i det hele tatt. Det er en bygning, en Guds bygning.

¹¹³ Nå, vi føler og vet at Dette er Sannheten, at systemene var råtne i enhver tidsalder. Og hvert enkelt av systemene deres måtte råtne og dø ut, inntil hun brakte frem Menigheten. Ut av det råtne kaoset kom Ordet frem, Selv. “Herrens Ord kom til profetene.” Kom aldri til prestene; Det kom til profetene.

114 Og legg merke til, og da Det gjorde det, ble til slutt Ordet helt og holdent født her i menneskelig kjød. Guddommens fylde legemlig bodde i Ham. Han var Ordet. Profetene er en del av Ordet, Ordet for deres tidsalder. Vi, i dag, er en del av Ordet, som følger Ordet. Men Han var hele fylden av Ordet. Han var Ordet. Han sa . . .

115 Da de anklaget Ham, for å gjøre Seg Selv lik med Gud, fordi Han var Guds Sønn, sa de til Ham, "Vel, Du gjør Deg Selv til Gud."

116 Han sa, "Er det ikke skrevet i lovene deres, at dere kaller dem som Guds Ord kom til, 'guder,' profetene? Og de var det. Da hvordan kan dere fordømme Meg når Jeg sier Jeg er Guds Sønn?"

117 Der, Guddommens fylde legemlig bodde i Guds Sønn. Han var den komplette manifestasjonen av Gud. Det var det som til slutt . . . Fødselsveene under de profetene, ja, de var Ordet, de pekte mot den fylden av seg selv, fylden av Ordet. Og så til slutt døde systemene bort, inntil, "Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss."

118 Se hvordan det var avbildet i Jakob. Se hvordan det var avbildet i Josef, nøyaktig. Elsket av sine brø- . . . sin far; hatet av sin bror, uten grunn. Han var åndelig, kunne forutsi ting, og tyde drømmer. Han kunne ikke noe for at han var det. Han var bare født det. Han var forutbestemt til å være det. Men, var hatet av sine brødre, og solgte ham til slutt for tredve sølvstykker, nesten tredve sølvstykker. Og ble oppreist, plassert ved Faraos høyre hånd. Så i fengselet hans, der var en hovmester og en baker; en gikk fortapt og en ble reddet.

119 Jesus i Sitt fengsel, på korset; én gikk fortapt, én ble reddet. Nøyaktig. Og så opphøyd inn i himmelen og satt ned på Guds Trone. Og når Han drar derifra igjen, vil det lyde, "Knel ned," og enhver tunge bekjente.

120 Og da Josef forlot tronen og gikk fremover, lød en trompet, og ethvert kne måtte bøye seg. "Josef var på vei."

121 Så, en dag vil den store Guds Trompet lyde, de døde i Kristus skal oppstå, og ethvert kne skal bøye seg, og enhver tunge skal bekjenne seg til dette Ordet. Men hva kommer Han etter? Hva kommer Han hit for?

122 Legg merke til dette, hun brakte frem dette komplette Ordet som ble kjød, under profetenes fødselsveer som høylytt ropte ut, "Han kommer! Han kommer! Han kommer!"

123 Nå, men hun var uten en profet i fire hundre år, i henhold til historien og Skriften, fra Malakias til Johannes. De hadde bare teologer, prester, pastorer. Nå her kan vi forestille oss, uten det, hva slags råtten tilstand systemet hennes måtte ha vært i, fire hundre år uten et Budskap direkte, av SÅ SIER HERREN, fra Gud. Så, prestene, profetene, og så videre, hadde kommet inn i et forferdelig kaos. Hun var råtten.

124 Så Johannes, den lovede Elias fra Malakias 3, ikke Malakias 4. Malakias 3, for Jesus sa det samme i—i Matteus det 11. kapitlet.

125 Da Johannes' ørneøye var tilslørt, som jeg tror Pembers *Early Ages* uttaler. Og han sa, "Gå og spør Ham om Han er den Ene, eller skal vil se etter en annen." Skjønner?

126 Og Han sa, Jesus, etter å ha sendt disiplene hans tilbake, etter å ha oppfordret dem til å være igjen på møtet og se hva som skjedde. "Og gå, vis Johannes disse tingene. Og salig er den som ikke tar anstøt."

127 Han snudde Seg og så på disiplene Sine og folket Han talte til. Han sa, "Hva gikk dere ut for å se da dere gikk for å se Johannes?" Han sa, "Gikk dere ut for å se en mann i fine klær?" Og Han sa, "Jeg sier dere, det slaget bor i kongers palasser." Han sa, "Gikk dere ut for å se et—et—et siv som svaiet i vinden?"

128 Med andre ord, hver lille ting som kom forbi, ble han rystet av det? "Jeg sier deg, hvis du bare kommer over og blir medlem av gruppen vår, kan vi gi deg en bedre lønn." Ikke Johannes. "Hvis du bare ikke forkynner mot *dette* og *det*, vel, kan du bli medlem av gruppene våre." Ikke Johannes.

129 Sa, "Hva gikk dere da ut for å se, en profet? Og Jeg sier dere, mer enn en profet. For hvis dere kan ta imot det, dette er han som det ble talt om av profeten, som sa, 'Jeg sender Min budbærer foran Meg, for å forberede veien.'" Det er Malakias 3:1.

130 Ikke Malakias 4, i det hele tatt. Det er en annen. For, når dén Elias kommer, vil verden bli brent umiddelbart, og de rettferdige gå ut på de ugudeliges aske.

131 Nå, legg merke til dette. Hans Budskap vekket dem ikke særlig mye fra deres kirkelige søvn. De bare sa, "Det er en gal mann der nede. Gå forbi ham, snart. Se han er gal; han prøver å drukne folk der nede i vannet. Skjønner? Nei det er ikke noe med den gamle mannen. Vel, han har ikke engang på seg riktige slags klær. Han har et saueskinn tullet rundt seg. Vel, han er fattig som ei kirkerotte. Ja, hva slags seminar kom han ut fra? Hva slags medlemskort? Vi vil ikke engang samarbeide i møtene hans. Vi vil bare la ham bli der nede og sulte det ut." Skjønner? Verden har ikke forandret seg veldig mye, heller ikke systemene. Hm-hmh. "Men vi vil bare la ham bli dere nede. Han har ikke noe. . ."

132 Vet dere hvorfor ikke? Husk, faren hans var en prest. Men hvorfor fulgte han ikke i sin fars fotspor, som var vanlig for barna å gjøre i de dager? Fordi han hadde noe, et mye større Budskap. Han skulle introdusere Messias, for den Hellige Ånd hadde sagt så. Den lille levningen som hadde blitt brakt tilbake ved Gabriels Budskap, der nede, visste at det ville bli

slik. Slik er vi blitt fortalt, rundt ni år gammel, dro han inn i ødemarken. Etter at han hadde mistet sin far og sin mor, at han dro inn i ødemarken, fordi han måtte høre nøyaktig.

¹³³ For, i den kjempestore teologiske bygningen der, hadde de sagt, "Nå, jeg vet at det er meningen at du skal annonsere Messias. Jesaja sa du skulle komme, så du skal være den røsten. Nå, synes du ikke at broder Jones her bare oppfyller det til punkt og prikke?" Og han kunne lett blitt overtalt.

¹³⁴ Men han lærte aldri noe av systemene deres. Hans Budskap var for viktig. Han dro ut i ødemarken, for å bli.

¹³⁵ Legg merke til dette. Hans Budskap var ikke som en teolog. Han brukte bilder. Han sa, "Åh, ormeyngel." Kalte prestene, "slanger." Dette, en av de dårlige tingene han hadde funnet i ødemarken, en av de snikende tingene, var slanger. Og han tenkte, "Det er nesten den beste sammenligningen jeg kjenner." Han sa, "Ormeyngel, hvem har advart dere om den kommende vrede? Ikke begynn å si, 'Vi tilhører *dette* og *det*,' for Gud er i stand til å oppvekke barn for Abraham av disse steinene." "Disse steinene," det han fant i ødemarken og på elvebredden.

¹³⁶ "Også øksen," det han hadde brukt i ødemarken, "lå ved roten av treet," det han så i ødemarken. "Ethvert tre som ikke bringer frem god frukt," han visste hvor han fikk veden sin fra, ser dere, "blir hugget ned og kastet på ilden," lagde ved ut av det. Skjønner? Hans Budskap var ikke en prest, i det hele tatt. Det var etter naturen, i ødemarken.

¹³⁷ Men han hadde Budskapet å kunngjøre, og hadde troen på sitt Budskap, til å si, "Messias, som skal komme, og, inntil, Han er rett her iblant dere nå. Jeg sier dere, det er Én som står midt iblant dere, som dere ikke kjenner, Hvis sko jeg ikke er verdig til å bære. Han vil døpe dere med den Hellige Ånd og Ild."

"Hvem er Han, Johannes?"

"Jeg vet ikke."

¹³⁸ Men en dag, kom det en ung Mann gående nedover til elven, en Mann med et vanlig utseende. Bare i en... Gamle Johannes Døperen stod der, den velsignede gamle profeten, og han så over Jordan. Han sa, "Se, der er Guds Lam som tar bort verdens synd."

"Hvordan kjenner du Ham, Johannes?"

¹³⁹ "Han i ødemarken, som sa at jeg skulle døpe i vann, sa, 'På Den du ser Ånden komme ned over, Han er den Ene som vil døpe med den Hellige Ånd.'"

¹⁴⁰ Hans Budskap kunne ikke komme fra et teologisk standpunkt eller et menneskelagd læresetningssystem. Det måtte komme direkte fra Gud.

141 For, hans Budskap rystet dem ikke særlig mye. De tenkte, “Åh, han sa han så Det. Jeg tviler sterkt på det. Jeg så ingenting. Jeg kikket. Åh, du store! Jeg kunne ikke se noe ved det,” sa prestene og dem.

142 Men han så Det, og vi vet nå at han så Det. Ja visst, han gjorde det. Men la dere merke til hva det oppnådde?

143 Det vekket dem ikke ut av søvnen deres. De gikk rett videre, hogde av hodet hans, likevel. Men det—det vekket dem ikke.

144 Men det nådde levningen, de som hadde Livet i seg, den lille flokken, Anna og—og Simeon, og noen få av de som bare ventet på Herrens Komme. Og Anna, i tempelet, blind, en profetinne som tjente Herren i bønn. Og så en dag da hun var i Ånden. . .

145 Og Simeon hadde profetert og sagt, en gammel mann, han sa, “Den Hellige Ånd fortalte meg at jeg ikke ville se døden før jeg ser Herrens Kristus.”

146 Vel, noen av prestene, vet dere, sa, “Stakkars gamle fyr, han er bare litt forskrudd, vet dere. Ja, han har en fot i graven nå, og den andre mister fotfestet. Vel, bare la ham være i fred. Han har vært en hederlig gammel mann. Men han er litt. . .”

147 Men, ser dere, hva hadde han? Det var åpenbart for ham ved den Hellige Ånd.

148 Det er det samme som er åpenbart for dere denne ettermiddagen. Den Hellige Ånd brakte dere hit for en eller annen grunn. Det noen. . . Den Hellige Ånd! Se på disse prestene og geistlige her fra metodist, baptist, katolikk, og alle. De ble ledet av den Hellige Ånd. Tiden er her. Så den Hellige Ånd beveget Seg over dem, og de hadde sett etter Det, hungret. Så, bare i et. . .

149 En tid, vet dere, hadde ikke fjernsyn. Takk Herren for den tiden.

150 Så, de, de var nede på Judeas åssider. Der ble en—en Baby født. En Stjerne kom til syne, og så videre.

151 Men etter åtte dager, brakte moren den lille Babyen inn, tullet inn i svøp. Det var svøp. Jeg er fortalt. . . blitt fortalt at det var. . . De hadde ikke noe å legge på. Det var en—en liten fille fra et okseåk, er jeg blitt fortalt, som var Hans svøp. Her kom Josef og dem, kom inn med denne lille Babyen.

152 Jeg kan forestille meg at mødrene stod bak på avstand, med sine små babyer med håndarbeid og slikt. Sa, “Se der. Skjønner? Skjønner? Der er hun. Skjønner? Hun var gravid med den mannen. Her kommer hun inn. Det, hold dere unna henne. Hold dere på avstand.” De tror fortsatt det samme.

153 Men, Maria, med Babyen i sine armer, det spilte ingen rolle hva de tenkte. Hun visste Hvem Sin Sønn det var.

154 Og slik er hver troende som tar imot Guds Ord i sitt hjerte! Jeg bryr meg ikke om hva systemet sier. Du vet hva Det er. Det er et Guds løfte. Det ble åpenbart for deg ved den Hellige Ånd, da du ble overskygget av Hans Kraft. Du vet hvor Det er. Ingen mann har rett til å forkynne Evangeliet før han har møtt Gud midt i ørkenen i den brennende busken, til et punkt der det ikke er noe kirkelig system i verden som kan bortforklare Det fra deg. Du var der. Det skjedde med deg. Jeg bryr meg ikke om hva systemene sier. Du er et vitne til det. Halleluja! Jeg føler meg som den gamle fargede mannen som jeg snakket om, "Jeg har ikke plass nok her oppe nå." Skjønner? Jeg føler meg veldig religiøs akkurat nå, når jeg tenker. Og det er riktig. Gud, Selv, åpenbart for deg.

155 Simeon hadde løftet. Satt borte i arbeidsværelset sitt den morgenen, åh, jeg antar at det ble båret inn mange hundre babyer, hver morgen. Omkring to og en halv millioner jøder i landet, og disse babyene kom inn, og mange født. Hver åttende dag måtte moren komme, og ofre renselsesoffer. Og her kom nå...Simeon, satt der, vet dere, og leste kanskje Jesajas skriftrull. Jeg vet ikke. Men med ett...

156 Nå, hvis den Hellige Ånd har gitt deg et løfte, må den Hellige Ånd holde det løftet, hvis Det virkelig er Gud. Han, hvis Han...

157 Hvis en mann kommer over og sier en bestemt ting, og Gud ikke underbygger det, er det ikke Skriften, til å begynne med. Glem det. Og hvis han sier det er slik, og Gud fortsatt ikke underbygger det, er det fortsatt feil.

158 For, Gud tolker Sitt Budskap. Han er Sin Egen tolk. Hvis det han sier skjer, så sa Gud, "Hør ham, for det er Sannheten." Det er bare sunn fornuft. Hvis han sier det skjer, og det skjer, fastslår det det. Det må være hver gang, nøyaktig Sannheten, for Gud forteller ikke løgner.

159 Og altså der sitter Simon, og tar trakasseringen. Han var levningen. Han hadde hørt Johannes, og den lille levningen i den tiden. Og der satt han, og lyttet til denne skriftrullen, og visste. Jeg mener, og visste at Johannes skulle komme, for han—han var en del av levningen. Ordet var åpenbart for ham. Og med ett, da Babyen kom inn i templet, så var det den Hellige Ånds oppgave å åpenbare at Den var der. Så, ledet av Ånden, kom han ut av det lille arbeidsværelset, rett ned gjennom salen, nådde køen av kvinner. Kom rett ned langs køen av kvinner inntil han kom ned dit hvor denne lille Babyen var, som de alle holdt seg på avstand fra. Plukket opp Babyen i armene sine, sa, "Herre, la Din tjener fare herfra i fred, for mine øyne har sett Din frelse."

160 Og på den tiden, en annen av de få utvalgte på den tiden, var Anna, en profetinne. Hun satt der borte, blind, i et hjørne.

Reiste seg opp, blind. Her kommer hun, ledet av Ånden, iblant alle kvinnene og folket som trengte seg inn og ut av tempelet, til hun kom rett bort dit hvor Kristusbarnet var.

¹⁶¹ Hvis den Hellige Ånd kunne lede en blind kvinne til Ham, hva med en gruppe pinsevenner som man skulle anta hadde evnen til å se? Jeg vil ikke gå lenger. Dere skjønner fortsettelsen. Legg merke til dette. Åh, du store! Hvor menigheten måtte ha vært i et forferdelig kaos igjen, det må den virkelig ha vært, på den tiden! Men det rystet den lille levningen, som jeg sa.

¹⁶² La oss nå være ærlige. Hvis vi ser menigheten i den tilstanden i dag, har vi ikke kommet frem til den tiden igjen? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Nå bare se på tingene som er lovet, i Bibelen, som ville finne sted i menigheten i denne tid. Vi ser hva som finner sted i verden, og vi ser at den er ved slutten. La oss nå se i menigheten.

¹⁶³ Hun, menigheten, hadde fødselsveer under Luther. Nå, vi vet det er syv menighetstider, og syv budbærere til menighetstidene, i følge Åpenbaringen. Nå, da Luther måtte komme frem, førte det ganske visst menigheten inn i fødselsveer, men det brakte frem en Luther. Det er riktig.

¹⁶⁴ Etter det, kom den i vanskeligheter igjen, så det brakte frem en Wesley. Det er riktig.

Kom frem igjen, og det brakte frem en pinse.

¹⁶⁵ Hver enkelt av budbærerne for deres tidsalder, rystet... tilbake til Ordet, Budskapet for deres tid, Budskapet i henhold til Bibelen. Jeg skal utgi en bok, om det, kommentarer til de første fire kapitlene av Åpenbaringen. Les den, så snart vi får den på trykk. Og den beviser, uten en skygge av tvil, hva Luthers budskap var, rettferdiggjørelse; hva helliggjørelse er, den neste prosessen i den naturlige fødselen. Og så kommer pinsen, riktig.

¹⁶⁶ Nå, legg merke til, hver tidsalder rystet menigheten og ga den fødselsveer. Men hva gjorde de? Etter at fødselsveene kom, istedenfor å gå videre med Ordet, samlet de sammen en flokk med menn akkurat som den første gjorde. Det er riktig. Rett etter rystelsen av apostlene, så finner vi henne på villspor igjen. Så finner vi ut, mange av de andre kom frem, Agabus og mange av de store reformatorene tilbake i begynnelsen. Hver tidsalder hadde gjort, når du studerer det Pre-Nikenske Kirkerådet, Nikeafedrene, og alle tilbake. Dere finner det alt sammen der. Hver tidsalder ble rystet, hver gang en budbærer kom frem med SÅ SIER HERREN.

¹⁶⁷ Nå er hun i den verste fasen, som, i følge Skriften, hun noen gang har vært i. Vi er i Laodikea menighetstid, "En rik, men forblindet menighetstid, som ikke vet det."

168 Det var ikke noe sted i Bibelen som Kristus noen gang ble satt utenfor menigheten, utenom Laodikea menighetstid. Hun er i den verste tidsalderen. Hun er så råttten som hun aldri har vært. Sa, "Jeg sitter som en dronning, trenger ikke noe."

169 "Og vet ikke at du er naken, ynkelig, blind, fattig, og vet det ikke." Ja, sir. Sa, "Jeg råder deg, kom og kjøp øyensalve av Meg, så Jeg kan åpne dine øyne." Og det vil—det vil virkelig. . . Guds øyensalve vil virkelig bringe Lys til menigheten hvis den vil åpne sine øyne for det Gud har sagt.

170 Følg med, raskt nå. Nå, hun er i den fasen, uten en skygge av tvil. Vi er i Laodikea menighetstid.

171 Nå, Hennes budbærer er lovet, i Malakias det 4. kapitlet. Han har lovet å gjøre det. Og Budskapet er å bringe tilbake Ordet, bringe folket tilbake til Ordet. Fødsel må skje. Hun vil føde, en ny Fødsel, fra i følge Malakias 4.

172 I menighetsverdenen i dag, er det to systemer i virksomhet. Lytt nå virkelig nøye. Nå vil jeg se om dere vil si "amen" til dette. Det er to systemer i virksomhet i menighetsverdenen i dag. Jeg vil få dette av skuldrene mine, og da er jeg ferdig med det. Vi vet alle at det er Guds Ord, og det denominelle systemet. Der er de to systemene i virksomhet. Akkurat som de var, Jakob og Esau; én etter Ånden, den andre etter kjødet. Og hva er det? Esau og Jakob slåss i morens morsliv, helt til tidspunktet da de ble født. Og på samme måte slåss de denominelle og Ordet, imot hverandre. De har gjort det, siden den gang Luther brakte frem den første reformasjonen. Jeg håper det er enkelt nok til at dere kan forstå det. Skjønner?

173 Disse mennene, hvis de plukker opp *Dette* og går ut med Det, kan de gi Det mer mening, ser dere, å bringe Det til et punkt dere ville. Jeg ønsker bare å legge ned dette Frøet, håper så at de får Det til å komme til Liv. Legg merke til dette. Skjønner?

174 Det har alltid vært det. Det er grunnen til at hun har fødselsveer, fordi det er en kamp i henne.

175 Det er en Esau, bare en mann av verden, veldig religiøs. Og, åh, han er helt grei, god kar, ren, moralsk, så langt jeg vet, men han vet ingenting om Fødselsretten. Han er født på den måten. Han er formet på den måten.

176 Og Jakob, jeg bryr meg ikke om hva han er, han vil ha Fødselsretten. Han er den åndelige.

177 Og de to, i dag, er i menighetens morsliv. Det er et kjempestort system som prøver å ta form, som kalles Kirkenes Verdensråd. Og fra menighetens morsliv kommer det frem to barn. Bare merk dere mine ord. Verden er. . .

178 Ordet må føde Brude-Menigheten av Ordet. Menigheten må bli forløst ut fra henne, en Brud for Kristus. De som sovnet

inn i alle tidsaldre vil utgjøre den Bruden som kom ut på Ordet som de kom ut på, som fra føttene dine og opp til hodet ditt. Hun blir—blir større, og mer må du ha, og så videre. Slik kroppen vokser opp, slik vokser Kristi Legeme opp. Og så til slutt vil Hodet komme til Det, Hodet på Det vil det, nå, hvis vi legger merke til, fordi Det—Det hele henger sammen med Hodet. Hodet foretar snuingen, bevegelserne.

¹⁷⁹ Men disse systemene vil ikke vokse ut av Det, fordi det er et system, og det kan ikke bringe frem. Et krokfrø kan ikke bringe frem en bunt med hvete. Men de er begge to i samme åker, vannet med det samme vannet, og det samme sollyset. En er Ordet; en er ikke Ordet. Og de to slåss. De har slåss siden den første reformasjonen, og de slåss fortsatt.

¹⁸⁰ Nå, jeg trenger ikke gå noe lenger på det, gjør jeg? Selvsagt forstår dere hva jeg snakker om. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja, sir. Der har vi det. Der har dere det, et system. Hvilket system er du i?

¹⁸¹ Bare forestill deg nå, at du hadde levd tilbake i gamle dager, under skakingen av Guds profeter og Ord som kom frem, hvilken side ville du ha ønsket å være på der tilbake?

¹⁸² Vel, du har det samme valget i dag. Hun er i ferd med å bringe frem det fullkomne Ordet der tilbake, og Ordet kommer etter Ordbruden. Slik en—en kvinne er en del av en mann, tatt fra ham, slik vil Menigheten måtte være en Menighet som holder seg i Ordet, ethvert Ord i Bibelen; ikke systemer, dogmer, eller noe lagt til Det. Den vil måtte være i et uforfalsket, rent, jomfruelig Ord. Riktig.

¹⁸³ Og i tiden til Luthers Lys, da kirkebolten stengtes, tvang Luther seg frem. Hun kom i fødselsveer, men han kom frem, "Den rettfærdige skal leve ved tro. Og *dette* er ikke nattverden."

¹⁸⁴ Nå, vi finner ut, at, på John Wesleys tid, kom hun i veer igjen, men det ble—det ble født en Wesley. Men hva gjorde han? Gikk rett tilbake som mor gjorde.

¹⁸⁵ Så på pinsens tid, kom deres fedre og mødre ut av det og hatet det. De gikk ut på gaten, moren din uten strømper på seg, slo på en gammel hermetikkboks, og snakket om dåpen i den Hellige Ånd, og en gammel gitar. De lå ute på trikkelinjene, var hele natten i fengsel. Og vi er så stive, og gikk rett tilbake til en organisasjon og lagde oss den samme møkka. De førte barna sine tilbake til det de kom ut av. De ville snudd seg i graven. De ville skammet seg over dere. Jeg vet det er hardt, men det er Sannheten. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

¹⁸⁶ Du sier, "Jeg trodde du elsket menneskene." Hvis kjærlighet ikke er korrigierende, da hvordan kan du frembringe kjærlighet? Kjærlighet er korrigierende. Og jeg elsker verden. . . Jeg er—jeg er nidkjær for Guds menighet.

187 Og å se disse systemene som binder det ned under dogmer, råtnet bort. Og Gud erklærer at Hans Ord er Sannheten, og likevel holder de fast på det. Amen. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Det er sant. Dere vet det er sannheten, broder, søster. ["Amen."] Det er bare Dette. Det er den enkle måten å fortelle Det på. Det—det er ikke å analysere gresk, og slikt, men det er å analysere og vise sunn fornuft. Så visst kan dere forstå Det. To og to er fire. Skjønner? Nå vet vi at Det er riktig.

Nå, Ordet må frembringe Bruden.

188 Men det gamle systemet må fortsette bildet sitt. Det må frembringe en Esau som solgte sine fødselsretter.

189 Her kommer det. Jeg føler det. Jeg håper dere ikke tror jeg er sprø. Vel, hvis jeg er det, la meg være i fred. Jeg har det bra på denne måten. Jeg har det bedre på denne måten enn jeg hadde det på den andre måten. Jeg—jeg kan være sprø, for verden. Jeg—jeg—jeg vet hvor jeg er. Jeg vet hvor jeg står.

190 Hør her. Det kommer til å frembringe et dødfødt barn, et kirkelig system som kommer til å føre alle denominasjonene sammen, for å frembringe en Esau som hater Jakob. Amen. Jeg håper dere ser det, en dødfødt, død denominasjon, alle går sammen.

191 Åh, Ordets troende, overgi dere til mitt Budskap. Hør meg, ikke mitt Budskap, men Hans Budskap som Han bestemt erklærer er Sannheten. Du må velge fra noe. Du kan ikke sitte stille etter dette. Du må gjøre ditt valg.

192 Husker dere her om dagen, nede på Westward Ho der, på den morgenen, ved frokosten, hvordan Herren lot meg vise dere hveten? Hvordan den har kommet opp gjennom Luther, gjennom Wesley, og kvastene, og så videre, og små skudd derfra, hver menighet representert i en kornstilk. Gikk så rett inn i hveten, som det var, og der var den lille skolmen, så helt nøyaktig ut som det virkelige hvetekornet. Når du går ut og ser, hvis du ikke kjenner hveten din, vil du si at du har hvete der, men det er bare skolmen. Åpner du så opp skolmen, er det ikke noe hvete der, i det hele tatt. Langt bak, er det en liten livsspire som kommer frem. Ta et forstørrelsesglass og se på det. Og da pinsen først kom ut, var det så nært, sa Jesus i Matteus 24:24, "At det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig." Hva skulle det gjøre? En støtte til hvetekornet. Er det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Nå, kvasten . . .

193 Hør her. Bladet ser ikke ut som hvetekornet som gikk inn, heller ikke gjør kvasten det, men den er litt mer lik det. Og skolmen er veldig lik det, men likevel er det ikke hveten. Det er bæreren av hveten.

194 Ser dere ikke hvordan de budskapene har kommet med fødselsveer? Men Livet forsvant rett ut derfra, for å gå til det neste budskapet. Livet gikk rett ut av Luther, inn i Wesleys

budskap. Rett ut av Wesley's budskap, inn i pinsens budskap. Nå er det på tide igjen, å forlate skolmen. Hva er saken? Der er naturen, i alle former, erklærer at det er Sannheten.

¹⁹⁵ Nå ser du hvorfor du tror jeg er sprø. Kanskje jeg er det, som jeg sa. Men det er Noe i meg. Jeg kan ikke stoppe Det. Jeg la Det ikke der. Det kom ikke fordi jeg valgte det. Det var Gud. Og Han stadfester Det, for å bevise at Det er Sannheten, for å gjøre Det til Sannheten. Ikke at jeg har noe imot Luther, og Wesley, pinsevennene, eller baptistene, eller hvem som helst. Ikke noe imot noen. Systemene er det jeg er imot, fordi Ordet er imot det; ikke menneskene. Se på disse prestene og geistlige som sitter her, i dag. De ville ikke vært her om de hadde lyttet til systemet, men de hadde mot nok, fra Guds Ord, til å tre frem og ta imot Det. *Halleluja* betyr "pris vår Gud." Det vil ikke skade deg. [Noen sier, "Amen."—Red.] Betyr "slik er det." Jeg tror Det. Jeg tror og vet at Det er Sannheten. Det er stadfestet til å være Sannheten. En dag vil du finne ut, kanskje for sent. Følg nå med. Følg med.

¹⁹⁶ Bibelen sier, "Hans Hustru har gjort Seg rede," på slutten av tidsalderen. Hvordan gjorde Hun Seg rede? Til å bli Hans Hustru. Og hva gjør Hun? Hva slags kledning hadde Hun på Seg? Hans Eget Ord. Hun var kledd i Hans Rettferdighet. Det var det. Det er riktig. Skjønner?

¹⁹⁷ Visjon! Legg merke til dette, avslutter snart nå. Jeg ønsker å si denne ene tingen rett før avslutningen. Det var det som ledet meg til å si dette. Nå, det er SÅ SIER HERREN. Hvis en mann sier det, uten, ut fra sine egne tanker, er han en hykler og burde komme til helvete for det. Det er riktig. Hvis han prøver å få en flokk med mennesker, fine mennesker som dette, og forfører dem, ja, ville han være en djevel i menneskelig kjød. Gud ville aldri ære ham. Tror du Gud ville ære en djevel eller en løgn? Aldri. Skjønner? Det går over hodene på dem, og de får ikke tak i det. Han trekker de Utvalgte ut.

¹⁹⁸ Se på alle profetene gjennom tidsalderen, hvordan Han fikk tak i de Utvalgte.

¹⁹⁹ Hør her, kom ned gjennom, helt til reformasjonen. Slik som den romerske katolske kirken brente Jeanne d'Arc på en pøle, for å være en heks. Det er riktig. Senere fant de ut at hun ikke var det. Hun var en helgen. Selvsagt, gjorde de botsøvelser, gravde opp prestenes kroppar og kastet dem i elven. Men, dere vet, men det gjør ikke opp for det i Guds bøker. Nei. De kalte Sankt Patrick for en, også, ser dere, og han er omtrent like mye som jeg er en. Så, vi legger merke til, se på barna hans. Se på hjemmet hans, opp, se på hvor mange som ble drept. Se på martyrhistorien og se hvor mange som ble drept der. Ser dere, det er ikke slik.

²⁰⁰ Men folkets påstand, det gjør det ikke sant. Det er hva Gud har sagt og beviser, at det er Sannheten. "Prøv alle ting. Hold fast på det gode."

201 Nå finner vi, nå, her for noen få måneder siden, en morgen, gikk jeg ut av huset, og en visjon kom.

202 Og jeg utfordrer hvem som helst her, som kjenner til alle disse årene, til å si at Herren noen gang lot meg si "SÅ SIER HERREN" uten at det skjedde. Hvor mange vet at det er Sannheten, løft opp din hånd. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Riktig. Kan noen si imot? [Broder Branham tar en pause. Forsamlingen er taus.] Det er sant.

203 Ikke bry deg opp budbæreren. Se på Budskapet det er. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Det er det som er. Skjønner? Det er ikke det. Ikke legg merke til den lille [Tomt spor på lydbandet.] flintskalletete, vet dere, personen, for det er bare—det er bare et menneske, alle, og vi er alle sammen helt like. Men følg med på hva som skjer. Det er det som erklærer det. Jeg ble tatt. . .

204 Nå, jeg vet folk sier alle slags ting, og vi vet at mye av det ikke er riktig. Jeg kan ikke svare for hva andre, alle andre sier. Jeg må svare for hva jeg sier. Jeg kan bare si om det er Sannheten, eller ikke. Og jeg—jeg—jeg er den som må være ansvarlig for det, ikke hva noen andre sier. Jeg kan ikke dømme noen. Jeg ble ikke sendt for å dømme, men for å forkynne Budskapet. Legg merke til dette.

205 Jeg skulle få en—en forhåndsvisning av Menigheten. Og jeg ble tatt med av Noen som jeg ikke kunne se, og plassert oppe på, en slags, forhøyning. Og jeg hørte den nydeligste musikken som jeg noen gang har hørt. Og jeg kikket, der kom en flokk med unge kvinner, omtrent, så ut til å være, åh, på en alder av tjue, atten, tjue. Og de hadde alle sammen langt hår, og var pyntet med ulike kjoler, slags, kjoler. Og de marsjerte så fullkomment i takt, med musikken, som det gikk an. Og de gikk fra min venstre, og gikk rundt *denne* veien. Og jeg holdt øye med dem. Og jeg kikket da for å se Hvem som snakket med meg, og jeg kunne ikke se noen.

206 Så hørte jeg et rock 'n' roll-band komme. Og da jeg kikket over til min høyre side, kom de oppover *denne* veien, kom tilbake, her kom verdens menigheter. Og noen av de. . . Hver enkelt bar sitt flagg, fra der de kom fra. Noe av det skitneste jeg noen gang har sett i mitt liv! Og da den amerikanske menigheten kom opp, var det den verste jeg noen gang har sett. Den Himmelske Far er min Dommer. De hadde på seg disse gråaktig hvite skjørtene, slik som en av disse pub-jentene, uten noe bakstykke på det, *her* oppe; holdt oppe som et gråaktig papirstykke; og som hula-dansing; sminke, kort, bobbet hår; og røkte sigaretter; og vrikket, idet de gikk til rock 'n' roll.

Og jeg sa, "Er det de Forente Staters menighet?"

Og Røsten sa, "Ja, det er det."

207 Og da de gikk forbi, måtte de holde det slik som *dette*, og puttet papiret bak seg da de gikk forbi.

208 Jeg—jeg begynte å gråte. Jeg—jeg bare tenkte, “Av alt mitt strev, og alt jeg har gjort.” Og alt som vi forkynnere har arbeidet sammen. . . Og, brødre, jeg—jeg vet ikke hvor mye dere tror på disse visjonene; men det er Sannheten, for meg. Det har alltid bevist seg å være sant. Da jeg så det, og visste hva som pågikk, var det som om hjertet mitt skulle breste i meg. “Hva har jeg gjort? Hvordan har jeg mislyktes med det? Jeg har holdt meg rett med det Ordet, Herre. Og hvordan kunne jeg ha gjort det?”

209 Jeg tenkte, “Hvordan kunne Du gi meg en visjon, for ikke lenge siden, og sett meg Der? Og jeg sa, ‘Vel, må de bli dømt?’ Han sa, ‘Paulus sin gruppe, også.’ Jeg sa, ‘Jeg har forkynt det samme Ordet han gjorde.’” Christian Business Men hadde en artikkel om det. Og jeg sa, “Hvorfor? Hvorfor er det slik som dette?”

210 Jeg så en flokk med prostituerte som gikk forbi på den måten, kledd på den måten, og kalte seg, “Miss U.S.As menighet.” Jeg besvimte nesten.

211 Så, like etter, hørte jeg den virkelig nydelige musikken komme igjen, og her kom den samme lille Bruden forbi igjen. Han sa, “Men, dette er det som kom ut.” Og da Hun gikk forbi, var Hun nøyaktig slik som den Ene var i begynnelsen, gikk i takt med Guds Ords musikk, marsjerende videre forbi. Og da jeg så den, stod jeg der med begge hendene løftet opp, og gråt, på *den* måten. Da jeg kom til meg selv, stod jeg på gårdsplassen min der ute, og så rett ut over åkeren.

212 Hva? Hun vil være den samme Bruden, det samme slaget, bygget av det samme slags materialet som Hun var i begynnelsen. Les nå Malakias 4 og se om vi ikke skal få et Budskap i de siste tider, som vil “vende barnas hjerter tilbake til fedrene,” tilbake til det originale Pinsebudskalet, Ord for Ord. Brødre, vi er her.

213 Nå, denne menigheten skal få et tegn, og dens siste tegn. Vi finner ut her, i—i—i Skriften, ser dere nå, ser dere, de sterke fødselsveene som er i denne Laodikea menighetstid. Det er langtekkelig. Menigheten deres blir født på ny. Ikke. . .

214 Det vil aldri bli en ny organisasjon. Alle vet at hver gang en budbærer kom frem. . . Spør disse historikerne. Etter at et budskap gikk frem, kom en organisasjon ut av det; åh, Alexander Campbell, alt annet, Martin Luther, og alt. De lagde en organisasjon ut av det. Og vanligvis pågår et budskap bare i rundt tre år, en vekkelse. Denne har pågått i femten år, og det har ikke kommet noen organisasjon fra den. Hvorfor? Skolmen var den siste. Vi er ved enden.

215 Ser dere fødselsveene? Ser dere hva som er i veien? Bare en levning vil bli ført ut. Bare en levning vil bli ført ut. Og

det er derfor jeg roper, og strever, og presser, og legger til side all anerkjennelse fra mennesker på jorden, for å finne anerkjennelse fra Gud, og bare beveger meg videre i Hans Ord.

²¹⁶ Hun er i smerte. Det er det som er saken. Hun er i ferd med å føde. Hun må ta sitt valg. Håndskriften er på veggen. Vi ser jorden er ved bristepunktet. Det er riktig. Og vi ser menigheten, hun er så råttent, hun er ved bristepunktet. Og fødselsveene er i gang i alt sammen, både i verden og menigheten.

²¹⁷ Og det er i ferd med å bli født en ny verden, og født en ny Menighet, til å dra til den, for Tusenårsriket. Vi vet det.

²¹⁸ Hør her. Gud gir henne. . . Og lytt nøye til dette, så avslutter jeg. Hennes siste tegn; hennes siste Budskap, hennes siste tegn. Hennes siste tegn, er, hun må komme inn i den tilstanden som hun var i i begynnelsen; verden, menigheten.

²¹⁹ Se hvordan det var i begynnelsen, alle årene, uten, fra Malakias til Jesus. Se på det, alle årene nå. Se på det, alt tilbake der, fordervelsen de kom inn i. Se på jorden, hvordan den var hver gang, som på Noahs tid, så videre. Må være i det samme slags bildet, og vi ser det. "Som det var på Noahs tid." Vi ser alle disse tingene bare tegnes opp.

²²⁰ Så, får vi ett tegn til slutt. I Lukas, det 17. kapitlet, det 28. verset, sa Jesus, "Som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme." For, som det var i Sodoma, ser dere. Nå, Jesus leste denne samme Bibelen, den samme 1. Mosebok vi leser. Nå, avslutningsvis, ikke gå glipp av det. Den samme Bibelen vi leser, leste Jesus. Og Han sa til Sin Menighet, "Se tilbake og se når Sodomas tid vender tilbake igjen," fordervede mennesker, menn som mister sine naturlige.

²²¹ Se på de homoseksuelle, hvordan det tiltar over hele verden i dag, i en avis helt nylig. Du skulle ha kommet inn på kontoret mitt og lest brevene fra mødre, for guttene sine. Og homoseksualitet har økt, tror jeg, med tjue eller tredve prosent i—i California, alene, i løpet av siste år. Et stort antall av. . . av regjeringsmedlemmene til og med, har vist seg å være homoseksuelle. Deres statsembetsmenn vet det. Magasinet deres, jeg leste det, og i de ulike tingene har funnet sted. Hvis du. . .

²²² [En søster taler i tunger, og så gir hun en tydning. Den samme søsteren taler igjen i tunger, og så igjen gir hun en tydning. Tomt spor på lydbåndet—Red.]

²²³ Jeg har den rette forståelsen av Skriften. Det er nøyaktig hva Gud sa ville skje. "La den som taler i tunger også be om at han må tyde."

²²⁴ Det er sant. Jeg har fortalt dere Sannheten, derfor er Gud her, og stadfester Det. Det er Sannheten. Det er sant.

²²⁵ Hør nå her. Hva var det siste Budskapet som Jesus sa? "Som det var på Sodomas tid," følg nå med, rett før den hedenske

verden ble brent opp, ilden. Prøv nå å forstå. Hva skjedde? Det var en flokk med mennesker, lunkne menighetsmedlemmer, som Lot og gruppen hans nede i Sodoma. Det var en annen mann som allerede hadde kommet ut av det. Han var ikke i det, til å begynne med. Det var Abraham, han som hadde et løfte om en kommende sønn. Forstår dere? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja vel.

²²⁶ Og, nå, rett før ødeleggelsens klimaks kom, kom Gud til syne for Abraham i mange former, men denne gangen kommer Han til syne som en Mann. Han var en Mann. Og han kom bort til Gud.

Nå, du sier, "Det var ikke en Mann."

²²⁷ Det—det—det—det var Gud i Mannen. Abraham kalte Ham, "Elohim." Det var en Mann.

²²⁸ Og, hør her, Han satte Seg ned, med ryggen Sin vendt mot teltet, og Han sa, "Hvor er Sara, din kone?"

Sa, "Hun er i teltet, bak Deg."

²²⁹ Sa, "Jeg kommer til å besøke deg i henhold til livets tid, som Jeg ga deg løfte om." Og Sara lo. Og Han sa, "Hvorfor lo Sara?" Skjønner?

²³⁰ Nå, det var det som fant sted på den tiden. Bare for å vise det siste tegnet som Abraham så, den Utvalgte gruppen dratt ut, bort fra Sodoma. Nå, ikke gå glipp av denne lignelsen, hva enn du gjør. Gruppen som hadde blitt dratt ut, den var ikke i Sodoma, til å begynne med.

²³¹ Men to av Englene dro ned til Sodoma. Og da De kom ned dit, finner vi Lot. Og Han fant ham i en frafallen tilstand, bare homoseksualitet og villfarelse. Dere kjenner historien.

Men det var En som holdt seg hos Abraham, var Elohim.

²³² De forkynte Ordet der nede. Forkynnelsen av Ordet slo dem blinde, og de kunne ikke finne døren. Det er slik det er i dag.

²³³ Men den Ene som var sammen med gruppen som var dratt ut, gjorde et mirakel foran Abraham, for å vise Hvem Han var, og var hos Abraham.

²³⁴ Han sa, "Hvorfor lo Sara?" når det gjaldt denne babyen. Og Sara kom frem og sa hun ikke gjorde det. Og sa, "Men du gjorde det." Og Han ville ha drept henne rett der hvis hun ikke var en del av Abraham.

²³⁵ På samme måte ville Gud ha utryddet oss hvis vi ikke var en del av Kristus. Kristi nåde holder oss alle sammen, oss tvilende og villfarne i Ordet.

²³⁶ Men, legg merke til, legg merke til hva som skjedde. Jesus snur Seg rundt igjen nå, og sier, "Som det var på Lots tid, slik vil det bli på endens tid når Menneskesønnen begynner å åpenbare Seg." [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Skjønner? "Menneskesønnen" er alltid, i Bibelen, en *profet*.

Skjønner? Han kom i tre sønners Navn: Menneskesønnen, Guds Sønn, Davids Sønn. Skjønner? Og Han erklærte Hans Navn, “Menneskesønnen,” fordi det var arbeidet Han gjorde, til en profet, seer. Han sa, “Slik som det var på Noahs tid, når Menneskesønnen begynner å åpenbare Seg, det vil bli endens tid.”

²³⁷ La oss nå bare tenke, bare for et øyeblikk. Aldri har verden hatt en budbærer over verden. Vi har hatt Finneys, Sankeys, Moodys, Finneys, Knox, Calvin, så videre, over hele verden, budbærere til menigheten i disse fødselsveene. Men aldri har vi hatt en mann som går ut med et internasjonalt budskap, før denne tid, med navnet sitt som ender med h-a-m. A-b-r-a-h-a-m, som er seks bokstaver . . . A-b-r-a-h-a-m er syv bokstaver.

²³⁸ Vi har en i dag som heter G-r-a-h-a-m, seks bokstaver, og seks er verdens nummer, skapelsesdagen. Når hadde verden noen gang en mann nede i seg nå, som forkynner nede i *kosmos*, der nede i verden, der nede og kaller folket ut, “Omvend dere, omvend dere! Forgå, eller kom ut av det,” før denne tidsalderen? G-r-a-h-a-m, se på hva han gjør, forkynner Ordet, forblinder dem på utsiden, og kaller, “Kom ut,” en budbærer fra Gud. Jesus sa at det ville finne sted akkurat når Menneskesønnen åpenbarer Seg. Nå, det, hvor er det? Der ute i menighetsordningene, verden. Og de begynner å hate mannen, for det.

²³⁹ Men, husk, det var en gruppe, også, som var en åndelig gruppe, Jakob-gruppen, ikke—ikke Esau-gruppen. Det var en Jakob-gruppe som så etter sønnen, som ikke var i Babylon, og de tok imot en Budbærer. Forstår? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Abraham, A-b-r-a-h-a-m, de tok imot en Budbærer. Og den Budbæreren, hva var den mektige, enestående tingen Han gjorde, for å vise at det var endetiden? Han skjelnat tankene som var i Saras sinn.

²⁴⁰ Og Jesus, Guds Sønn, som ble kjød, viste at Guds Ånd ville komme ned igjen i den lille utvalgte Gruppen i endetiden, og ville åpenbare Seg Selv på den samme måten. Fødselsveer! Åh, broder, vær så snill og prøv å forstå. Prøv hardt. Åpne ditt hjerte bare et øyeblikk. Se på Kristus. Den samme Gud er her akkurat nå. Den samme Ene. Han lovet disse tingene. Og hvis Han lovet dem, er Han så visst i stand til å gjøre dem.

²⁴¹ La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Jeg vil dere bare skal tenke, alvorlig.

²⁴² Far, det er i Dine hender nå. Jeg har gjort alt jeg kan gjøre. Jeg ber at Du må hjelpe folket til—til å forstå. Frøet er blitt plantet. Utøs vannet, Ånden, over Det, Herre, og vann Det til Din ære. Hvis jeg gjorde en feil, Herre, mente jeg det ikke. Jeg ber, Gud, at—at Du må tolke Det riktig, for hjertene deres, så de kan se og forstå. Gi det, Herre. I Jesu Navn, jeg ber. Amen.

243 Herren velsigne dere. Jeg elsker dere. Denne Gud som forkynte dette Ordet, denne Gud som er ansvarlig for dette Ordet. . . Jeg er bare ansvarlig for å si Det. Han er den Ene som må levendegjøre Det. Den samme Gud er her.

244 Nå, hvor mange der ute har et behov? Løft opp din hånd. Lovet Han å gjøre disse tingene i de siste dager? Se nå på meg. Nå er det slik som Peter og Johannes sa, "Se på oss." Som om. . . Skjønner? Han fortalte ham. Se nå denne veien. Nå, vær vennlig å ikke bevege dere rundt. Dette er en veldig. . . Jeg—jeg prøver, hele mitt hjerte i meg. Bare vær virkelig ærbødig. Skjønner? Hver enkelt av dere, en ånd, når dere beveger dere. Fordi, dere er en enhet. Jeg prøver å få tak i folkets tro.

245 En liten kvinne gikk forbi og berørte Hans kledning, gikk ut og satte seg ned. Jesus fortalte henne hva hennes problemer var, og hun ble helbredet.

246 Og nå lovet Han å gjøre det igjen, Menneskesønnen ville åpenbare Seg slik som Han gjorde i Sodoma. Verden er i den tilstanden. Menigheten er i den tilstanden. Nå, har Gud holdt Sitt Ord? Se om Han har, eller ikke. Åh, vi har hatt tegn, hopping, tungetale, profeti, så videre. Men, vent, det er et tegn til. Åh, vi har mange kjødelige etterligninger. Det får bare det ekte til å skinne. En hvilken som helst falsk dollar skulle få den ekte til å skinne.

247 Be nå. Tro. Bare, jeg—jeg utfordrer dere til å gjøre det. Se, og tro det jeg har fortalt dere. Hvor mange tror at dette er Sannheten? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Samme hvem du er, hvor du er. Jeg vil bare. . .

248 Alle her inne, er så langt jeg vet, totalt fremmede, bortsett fra Bill Dauch og hans kone som sitter rett der, som jeg kjenner til. Jeg tror jeg kjenner denne lille forkynneren her fra Tyskland, som sitter der. Og, broder, og to eller tre mennesker som sitter rett der.

249 En eller annen bak blant tilhørerne, se, langt bak. Jeg utfordrer dere til å tro at det jeg har fortalt dere er Sannheten.

250 Hva med da Herrens Engel kom ned ved elven der borte, for tretti-tre år siden, og kom med denne uttalelsen. Hvordan kunne jeg vite?

251 Og min egen baptist-pastor drev meg ut fra menigheten, sa, "Du—du har hatt et mareritt, Billy."

252 Jeg sa, "Et mareritt, slett ikke, dr. Davis. Er det slik du, holdningen du inntar, kan du like godt ta medlemskortet mitt."

253 Jeg visste det ville være noen, et eller annet sted, som ville tro Det. Gud ville ikke sende et Budskap uten noen som ville ta imot Det.

254 Åh, ja visst, da jeg satte i gang med å be for de syke, var det veldig fint. Men da jeg begynte å fortelle dere Ordets Sannhet, så var det annerledes. Dere burde vite. Alle Budskap har vært på den måten.

255 Jesus var underfull da Han gikk inn i menigheten og helbredet folket, og alt. Men da Han satte Seg ned en dag, og sa, “Jeg og Min Far er ett,” åh, det, det avgjorde det. “Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjød, og drikker Hans Blod, har dere ikke Liv i dere.” Han forklarte Det ikke. Han ville se hvem som ville stå med Ham. Riktig.

256 Hva tror dere, en—en gjeng med leger og slikt, si, “Den Mannen er en. . . Ja, Han er en vampyr. Spise Hans kjød og drikke Hans Blod?” Han forklarte Det ikke. Han forklarte Det ikke.

257 Men, likevel, holdt Ordet, for disiplene. De brydde seg ikke. De forstod Det ikke. De trodde Det, uansett. Skjønner? De visste, fordi de hadde sett Guds gjerninger, og de visste det var. Han sa, “Det er de som vitner om Meg.”

258 Her er en mann, kvinne som sitter rett her, har hånden sin løftet. Nå, du kan kalle meg en fanatiker, hvis du ønsker; men den samme Ildstøtten, som ledet Israels barn gjennom ødemarken, er rett over den kvinnen.

259 Nå, husk, Jesus sa, “En liten stund og verden ser Meg ikke mer, men dere skal se Meg. Jeg kommer fra Gud. Jeg går til Gud,” etter Sin død, begravelse. Han fortalte jødene. Han sa, “Jeg. . .”

260 Han var Klippen som var i ødemarken. Han var Ildstøtten, “JEG ER DEN JEG ER.” Hvem var “JEG ER”? Ildstøtten i den brennende busken. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Og Han ble kjød og tok bolig iblant oss. Sa, “Jeg kommer fra Gud, og vender tilbake til Gud, for å kunne komme tilbake i form av den Hellige Ånd.”

261 Og her er Han, sammen med oss i dag, vitenskapelige bilder er tatt av Den. Her er Han, for å bevise mer enn et vitenskapelig bilde, hva som helst. Han er her, for å bevise det, for Det er Ham. “Jeg Menneskesønnen vil bli åpenbart i denne tid.” Nå, *der* er Han. Jeg ser rett på Den.

262 Du sier, “Ser du Den?” Johannes så Den, også, men resten av dem gjorde det ikke.

263 Se her, for å bevise det nå. Den kvinnen er en fremmed for meg. Jeg har aldri sett henne—henne, i mitt liv. Men hun har noe galt med en av sine lemmer som hun ber for. Er. . . Det er riktig, dame. Du hadde en operasjon i det. Det er mannen din som sitter ved siden av deg. Du er ikke herfra. Du er fra California. Navnet ditt er Roland. Mageproblemene dine er over, også, sir. Du hadde mageproblemer. Hadde du ikke? Vel, det er helt forsvunnet. Benet ditt er helbredet.

“På den tid Menneskesønnen . . .”

264 Her, sitter rett bak over *her*, det er en mann. Han er en farget mann, noe galt med øynene hans. Han er en . . . Ja. Han, hans arbeid han gjør, han gjør noe med en bil, polerer biler, vokser biler. Riktig. Øynene dine begynner å bli dårlige. Du har nettopp trodd, har du ikke? Noe virkelig underlig skjedde med deg. Fornavnet ditt er Fred. Det er riktig. Etternavnet ditt er Conn. Det er riktig. Tror du nå? Øynene dine vil ikke plage deg mer da. Jeg har aldri sett mannen i mitt liv.

265 Mannen rett bak der, han er ikke herfra, heller. Fra California. Har en vond rygg, herr Owens. Det er deg. Herren Jesus gjør deg frisk. Jeg har aldri sett mannen, i mitt liv, vet ingenting om ham. Jeg bare følger etter Lyset etter som Det går.

266 “Om dere kan tro, er alle ting mulig for dem som tror.”

267 Liten kar som sitter her, har et brokk, har på seg briller og en grå dress. Fred, Gud helbreder deg hvis du tror det. Vil du ta imot det? Ja vel. Jeg har aldri sett ham, i mitt liv.

268 Fru Holden, sitter tvers overfor ham, lider av øyeproblemer. Jeg kjenner ikke kvinnen, aldri sett henne i mitt liv, men det er sant. Skjønner? “Om dere kan tro.”

269 Hva gråter du for, søs? Du har et nervøst sammenbrudd, bronkitt, hjerteproblemer. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Sitter på enden av raden der. Om du tror, av hele ditt hjerte, vil Jesus Kristus gjøre deg frisk. All den nervøsiteten vil gå fra deg, du føler det som at du er tilbake i din riktige tilstand. Djevelen lyver for deg. Tar du imot det? Løft nå opp din hånd, si, “Jeg vil ta imot det, da.” Okay. Det hele er over.

270 Hva? Denne menigheten går gjennom en fødselsmerte. Vil du ikke ta ditt valg nå i Hans Nærvær? Jeg har vist dere Ordet nøyaktig, hva Han sa Han ville gjøre.

271 Finkjem denne bygningen, spør hvem som helst som noen gang har blitt tatt ut, eller snakket til, eller hva enn det var, og se om jeg har truffet dem noen gang, kjent dem, eller noe om dem. Tror dere en mann kunne gjøre det? Det er totalt umulig at det kan skje.

272 Vel, hva er Det? Menneskesønnen. “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd, skjelner ånden, hjertets hemmeligheter.” Helt nøyaktig slik Det var da Det ble kjød her på jorden, i Guds Sønn, nå blir Det åpenbart av Guds Sønn idet Han er kommet for å kalle en Brud ut av systemet. “Kom ut av det. Vær atskilt, sier Gud. Rør ikke ved deres urene ting, og Gud vil ta imot dere.”

273 Er du rede til å overgi hele ditt liv til Gud? Hvis du er det, reis deg opp, si, “Jeg vil, ved Guds nåde, ta imot Det akkurat nå, for alt som er i meg.”

274 Halleluja! Priset være Gud! Tror dere Ham? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Da bare rekk opp hendene deres og be sammen med meg.

275 Bekjenn dine feiltrinn. Fødselsveer! Det er hardt å dø, men dø akkurat nå. Dø, kom ut av din egen vantro. Kom ut av den. Dette er Guds Ord manifestert, akkurat som Det var da Jesus kom på jorden. Det er Jesus Kristus igjen iblant dere, stadfestet.

276 Abraham fikk en sønn umiddelbart, løftessønnen, etter at det hadde funnet sted.

277 Og Jesus kommer igjen. Det er Hans Ånd. Han er så nær jorden, så nær det å komme, at Han er rede til å ta imot deg, hvis du er rede til å ta imot Ham.

Løft nå opp deres hender og be sammen med meg.

278 Herre Gud, la alle prestene holde fast i alterne. La folket rope ut. Må Ildstøtten og Skystøtten bevege Seg inn i folket i dag og gjøre dem edruelege, Herre, til erkjennelsen av Nærværet til den levende og mektige Gud. Gi det, Herre. Ta imot dem. Jeg ber denne bønningen for hver enkelt av dem, i Jesu Kristi Navn.

279 Fyll hver enkelt med den Hellige Ånd, som ikke har den Hellige Ånd. Herre, må vekkelsen i denne kampanjen, dette møtet, nå bryte ut i en mektig, kraftfull utgytelse av den Hellige Ånd. Må de syke bli helbredet, de blinde se, de forkrøplede gå. Må manifestasjonen av den levende Gud bli brakt inn i folkets nærvær, som det har vært denne ettermiddagen, og må folket ta imot det. I Jesu Kristi Navn, ber jeg om det.

280 Løft opp deres hender nå og gi Ham pris, og ta imot det dere har bedt om.

FØDSELSVEER NOR65-0124

(Birth Pains)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags ettermiddag, den 24. januar, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International stevne ved Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydband opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org